

бу 74 1924 К. 6444 № 26

НОВЕ МИСТЕЦТВО

Ж. Діндо

„Делегатка“

Всеукраїнська виставка образотворчого мистецтва до X роковин Жовтня

ЦЕНТРАЛЬНА
= НАУКОВО-УЧБОВА =
БІБЛІОТЕКА

87751

КРАЄВИЙ ВІДДІЛ
ВУФКУ

ХАРКІВ,
вул. К. Лібкнехта, 5
Телеф 20-96 і 15-85

ДЕРЖКІНО-ТЕАТРИ ВУФКУ

3 вівтірка 6 грудня

1-й
ім. К. ЛІБКНЕХТА
вул. К. Лібкнехта
Каса з 5 год.

2-й
ім. КОМІНТЕРНА
вул. 1-го Травня
Каса з 4 год.

3-й
ЧЕРВОНИЙ МАЯК
Сергієвський майдан
Каса з 4 год.

4-й
ім. К. МАРКСА
вул. Свердлова
Каса з 5 год.

5-й
М. ДЗЕРЖИНСЬКОГО
вул. "Свердлова"
Каса з 5 год.

В робітничих
районах
6-й
ЖОВТЕНЬ
вул. Жовтневої Ре-
волюції, № 32
(кол. Москалівська)

7-й
ПРОЛЕТАР
(кол. Современний)
ріг Кладовищенської
та Гітської вулиць
Каса з 4 год.

ЧЕРЕЗ ВЕЛИКИЙ УСПІХ ПРОДОВЖЕНО

ПОЕТ та ЦАР

МУСУЛЬМАНКА

Людина з лісу

Виробництво ВУФКУ

З участю ДЖЕКА КУГАНА

Фламандський хлопчик

ПОЕТ та ЦАР

Біля ганебного стовпа

З участю Н. ВАЧНАДЗЕ

ЕСПАНСЬКА ТАНЦЮРИСТКА

З участю ПОЛИ НЕГРІ

6,7,8

Пригоди
Д'Артаньяна

З участю Д. Фербенкса

9,10,11

Два
мисливці

ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА ОПЕРА

РИМАРСЬКА, 21

Телефон 1—26.

Вівторок 6 грудня
ЄВГЕН ОНЄГІН
Опера на 3 дії 7 карт.

Четвер 8 грудня Серія А
НАМИСТО МАДОНИ
Балет на 4 дії 7 карт.

Субота 10 грудня
А І Д А
Закрита вистава для ЛКСМУ

Середа 7 грудня
РІГОЛЕТО
Опера на 4 дії

П'ятниця 9 Грудня
РІГОЛЕТО
Опера на 4 дії

Неділя 11 грудня
ВИБУХ
Закрита вистава для ЛКСМУ

ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЧНА ОПЕРА

Почато продаж абонементів II циклу січень—квітень
РЕПЕРТУАР.

Опери: Принцеса Турандот (Пуччіні), Різдвяна ніч або Тарас Бульба (Лисенко), Пригоди Гофмана (Оффенбах), Снігуронька (Римський-Корсаков), Винава крала (Чайківський), Князь Ігор (Бородін).

Балети: Прекрасний Йосип та В сонечнім промінні (Василенко), Лебедине Озеро (Чайківський), Червоний М'як (Глієр) або Корсар (Адам).

УМОВИ ПРИДБАННЯ АБОНЕМЕНТІВ:

1) Кожен абонемент дає право на відвідування 10 оперових та балетних вистав різних назв оголошеного репертуару.

2) Ціна абонементу зазначається розцінкою в залежності від взятого місця.

3. ПЕРЕДАВАТИ АБОНЕМЕНТ іншій особі дозволяється.

4) Продані абонементи назад до каси не приймаються. В разі неможливості абонентові використати вистави, які входять до придбаного ним абонементу, йому надається право попередити про це Бюро Абонементів театру на протязі 3-х днів до вистави від 9 до 11 год. ранку та від 5 до 6 год. вечора. Пізніше як в 6 год. вечора, заяви прийматися не будуть.

5) Вистави абонементу оголошуються в газетах та афішах.

6) Вистави абонементу не відмінюються, але їх може бути замінено за рахунок вільних вистав того-ж абонементу, при чому замінені вистави переносяться на другий строк.

7) Абонемент на 10 вистав виконується з таким розрахунком, що кожен абонент має можливість відвідувати вистави не менш, ніж 4 рази на місяць.

8) При умовах колективної підписки робітникам та службовцям держустанов, громадських та кооперативних організацій, заводів, фабрик та інш. видаються в борг, з розстрочкою на 5 строків, на таких підставах: частина вартості сплачується, коли замовляють абонементи, а решту сплачується рівними частинами кожних 2 тижні після 1-го внеску.

9) Окремим громадянам надається право купувати абонементи в самому театрі (в конторі), причому при заявці на абонемент вони платять половину вартості та при одержанні сплачують цілком решту.

10) Кожному громадянину надається право купувати абонементи в необхідній йому кількості.

11) Для абонементних відвідувань театру продаються місця в ложах окремими купонами.

12) При умовах колективної підписки, з метою більш планового та доцільного переведення її, всі розрахунки в справі придбання абонементів проводяться з відповідними Місцями, Зав'язками, Культвідділами або Адміністрацією підприємств, які гарантують Бюро Абонементів виконання умов робітниками та службовцями своїх підприємств та своєчасність виплати за придбані абонементи.

13) ПРИ НЕСВОЄЧАСНІЙ ВИПЛАТІ ЗАБОРГОВАНOSTI ЗА АБОНЕМЕНТИ, АБОНЕМЕНТ АНУЛЮЄТЬСЯ І ГРОШІ, ЩО БУЛО ВНЕСЕНО, НЕ ПОВЕРТАЮТЬСЯ.

РОЗЦІНКА МІСЦЬ

НАЗВА МІСЦЬ	Ціна в касі 1 квитка		Ціна абон. квитка		Ціна абон. на 10 вистав	
	Крб.	Коп.	Крб.	Коп.	Крб.	Коп.
Ложі Б-уара	3	30	1	50	15	—
„ Б-етаж	3	—	1	25	12	50
Партер 1-4	3	60	1	60	16	—
„ 5-7	3	30	1	45	14	50
„ 8-10	3	—	1	35	13	50
„ 11-13	2	75	1	25	12	50
„ 14-15	2	40	1	15	11	50
„ 16-18	2	20	1	05	10	50
„ 19-20	2	—	1	—	10	—
Місця перед амфітеатром	2	—	1	—	10	—
Амф.-Бенуар 1-2	2	—	1	15	11	50
„ 3-5	1	75	1	—	10	—
„ 6-8	1	50	—	85	8	50
Амф.-Бельетаж	1	—	1	15	11	50
„ 1-2	1	60	—	90	9	—
„ 3-4	1	50	—	75	7	50
„ 5-7	1	75	1	—	10	—
„ 3-4	1	50	—	85	8	50
„ 5-6	1	30	—	70	7	—
„ 7-8	1	—	—	60	6	—
„ 9	—	40	—	30	3	—
Балкон проти сцени	1	50	—	75	7	50
„ 1-2	1	80	—	60	6	—
„ 3-4	1	50	—	75	7	50
„ 5-6	1	30	—	70	7	—
„ 7-8	1	—	—	60	6	—
„ 9	—	40	—	30	3	—
Балкон боковий	1	50	—	75	7	50
„ 1 р.	1	80	—	60	6	—
„ 2 р.	1	50	—	75	7	50

Абонементи продаються щодня в конторі театру від 10 год. ранку до 2 і від 5 до 7 в

ДЕРЖАВНИЙ ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР

„БЕРЕЗІЛЬ“

Вул. Лібкнехта 9
Тел. 1—68.

Вівторок 6 грудня
ШПАНА
Ексцентріяда на 10 показів

Середа 7 грудня
МІКАДО
Оперета на 5 дій

Четвер 8 грудня
САВА ЧАЛИЙ

П'ятниця 9 грудня

ЯБЛУНЕВИЙ ПОЛОН
Драма на 13 епізодів

Субота 10 грудня

МІКАДО
Оперета на 5 дій

Неділя 11 грудня **ЯБЛУНЕВИЙ ПОЛОН** Драма на 13 епізодів

КІЛЬКІСТЬ КВИТКІВ ОБМЕЖЕНА

Наново відкрито продаж абонементів | Найближчі прем'єри СЕДІ та БРОНЕПОЇЗД

ДЕРЖАВНИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР

СЕЗОН
1927-28 р.

„БЕРЕЗІЛЬ“

НАНОВО ВІДКРИТО ПРОДАЖ АБОНЕМЕНТНИХ
КНИЖОК

СЕЗОН
1927-28 р.

РЕПЕРТУАР:

1. НАРОДНИЙ МАЛАХІЙ
п'єса-сатира Куліша
2. ЯБЛУНЕВИЙ ПОЛОН
Дніпровського
3. БРОНЕПОЇЗД — Іванова
4. ОТЕЛО — Шекспіра
5. ЖОВТНЕВИЙ ОГЛЯД
6. МІКАДО — Сулівана — опер.
7. СЕДІ — Могена й Колтона
8. ШПАНА — Ярошенка
9. ДЖІММІ ГІГГІНЗ — Сінклера — Курбаса
вистава на 5 дій
10. ПРОЛОГ — Бондарчука — Курбаса,
вистава на 5 дій
11. САВА ЧАЛИЙ — Карпенка-Карого,
вистава на 4 дій
12. КОРОЛЬ БАВИТЬСЯ
В. Гюго, Мелодрама на 3 дій
13. Бузанівський лицедій
Мамонтова
14. ГАЙДАМАКИ — Шевченко-Курбас,
(в дні Шевченківських свят)
15. ЗАГІН ГУНДА — Вольфа Фрідріха

УМОВИ ПРИДБАННЯ АБОНЕМЕНТНИХ КНИЖОК
(КРЕДИТНИХ ТАЛОНІВ)

Випущено в продаж нові абонементні книжки ціною в 4 крб. і 8 крб.

Абонементні книжки мають право придбати завкоми, місцкоми, члени пр фспілок, члени спілки кустарів, червоноармійці та учні.

Абонементні книжки дійсні на всі вистави Держдрамтеатру „Березіль“ до 15 квітня 1928 р. крім закритих вистав.

Пред'явник абонементної книжки в обмін за вирвані з неї талони має право отримати в касі „Березоля“ потрібну кількість квитків за знижкою в 40% з номінальної ціни. В разі потреби здача видаватиметься тільки талонами.

Абонементні книжки продає абонбюро Держдрамтеатру „Березіль“ як заготівку, так і в кредит до 4-х місяців, не даліше однак 1-го квітня 1928 р.

АБОНЕМЕНТНА РОЗЦІНКА НА АБОНЕМЕНТНІ КНИЖКИ (КРЕДИТ. ТАЛОНІ).

НАЗВА МІСЦЬ	Ном. ціна	Абон. ціна
Купони в ложу бенуару	2 —	1 20
„ „ 6-етажу	1 50	— 90
„ „ 3 пов. .	1 20	— 70
Партер 1—4 ряд. .	2 50	1 50
„ 5—7 „ . .	2 25	1 35
„ 8—10 „ . .	2 —	1 20
„ 11—12 „ . .	1 75	1 05
„ 13—14 „ . .	1 50	— 90
Амф. бен. 1—2 „ . .	1 75	1 05
„ 3—4 „ . .	1 50	— 90
„ 5—6 „ . .	1 30	— 80
„ 7 „ . .	1 25	— 75
Амф. б-ет. 1—2 „ . .	1 75	1 05
„ 3—4 „ . .	1 50	— 90
Амф. 3 п. 1—2 „ . .	1 40	— 85
„ 3—4 „ . .	1 10	— 65
Купони 1 „ . .	1 —	— 60
„ 2 „ . .	— 80	— 50

Абонементне бюро відкрито щоденно з 11—2 год. і з 5—8 г. веч. Адреса: Харків, вул. Лібкнехта, 9. Замовлення приймають (по заявках абонбюро): агентура, по пошті, письменно, тел. №№ 1-68 і 29-56 і в самому абонбюрі (вул. К. Лібкнехта, 9).

Директор театру А. О. Даушків

Головний адміністратор В. І. Новицький

Завабонбюро В. Цвицишин

РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

ПОМЕЩЕНИЕ
ГОС. ЕВР. ТЕАТРА

бывш.

Малый Театр
Харьк. Набережн. 6
Тел. 35-54

Вторник 6 декабря

4-й раз

БРОНЗОВЫЙ ИДОЛ

мелодрама в 5 актах. Постановка Гетманова худ. Пеленкин

Среда 7 декабря

14-й раз

ИВАН КОЗЫРЬ И ТАТЬЯНА РУССКИХ

Пьеса в 3-х актах 22 эпиз. Пост. гл. реж. Алексева худ. Пеленкин

Четверг 8 декабря

8-й раз

КИНО-РОМАН

музыкальная комедия
в 4-х актах

Постановка Хорват худ. Пеленкин

Пятница 9 декабря

В последний раз

ЛЮБОВЬ ПОД ВЯЗАМИ

Пьеса в 12 карт. Постановка главн. реж. Алексева худ. Пеленкин

Субота 10, Воскресенье 11 декабря

5-й и 6-й раз

БРОНЗОВЫЙ ИДОЛ

мелодрама в 5 актах, пост. Гетманова, худ. Пеленкин

Зав. худ. частью **А.С. Самборская**. Художник **Н.К. Пеленкин**

Директор **И. С. Вайнберг** Администратор **Георгий Бунин**

(Главн.) Администр. **Я. Подольский**

У. С. С. Р.

::: ХАРЬКОВ :::

Зимний Сезон

1927-28 года

НАЧАЛО
СПЕКТАКЛЕЙ

РОВНО

в 8 час. веч.

После 3-го

сигнала вход

в зрительный

зал закрыт

::: для всех :::

РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

ОТКРЫТА ПРОДАЖА АБОНЕМЕНТОВ

(КНИЖЕК ЛЬГОТНЫХ ДЕНЕЖНЫХ БОН)

НА 2 ЦИКЛ СО СКИДКОЙ 35%

НА ЯНВАРЬ МЕСЯЦ 1928 ГОДА С НОМИНАЛЬНОЙ РАСЦЕНКИ

::: СТОИМОСТИ БИЛЕТА :::

УСЛОВИЯ АБОНЕМЕНТОВ ОСТАЮТСЯ ПРЕЖНИЕ

ШИРОКИЙ КРЕДИТ

РЕПЕРТУАР: ЦАРЬ И ПОЭТ, РАЗЛОМ, ВРЕДНЫЙ ЭЛЕМЕНТ,
ТРАНСАТЛАНТИКА, МАРКИТАНТКА СИГАРЕТ

РАСЦЕНКА МЕСТ:

АБОНЕМЕНТЫ ПРО-
ДАЮТСЯ В АБОНЕ-
МЕНТНОМ БЮРО ТЕ-
АТРА ЕЖЕДНЕВНО
С 10 до 2 Ч. И С 5
ДО 9 ЧАС. ВЕЧЕРА
И У АГЕНТУТЫ ТЕ-
АТРА ВЫСЫЛАЕМОЙ
НА МЕСТА ПО ТРЕ-
::: БОВАНИЮ :::

ТЕЛЕФОН № 35-54:

Дир.: Вайнберг И. С.

Адм-ры: Г. Бунин. (гл.)

Подольский.

		Номин.	Льготн.
Партер	1 до 3 ряда	2-50	1-65
"	4 до 6 "	2-25	1-50
"	7 до 9 "	2-	1-30
"	10 до 12 "	1-75	1-15
"	13 до 15 "	1-50	1-
"	16 до 18 "	1-25	-80
"	19 до 20 "	1-	-65
Купон в ложи		1-	-65
Балкон середина 1 ряд . . .		1-50	1-
" " 2 "		1-25	-80
" " 3-4 ряд		1-	-65
" " 5-6 "		-75	-50
" " 7-8 "		-50	-35
Балкон боковой 1 ряд		-75	-50
Входные		-40	-25

Х А Р К І В

ДЕРЖАВНЕ
КОНЦЕРТОВЕ
БЮРО

ГАСТРОЛІ
ТЕНОРА

ДМИТРА СМІРНОВА

(ПАРИЖ)

Через хворобу його
переносяться на 15 та 16 грудня
Четвер 15 грудня ПО-ЗА АБОНЕМЕНТОМ

СЕЗОН 1927-28 р.

ТЕАТР
ДЕРЖАВНОЇ
ОПЕРИ

I. **„ЄВГЕН ОНЄГІН“** (нілька сцен).

Партію Ленського вик. СМІРНОВ.

II. **КОНЦЕРТНИЙ ВІДДІЛ** (оперні арії в супроводі оркестра)

П'ятниця 16 грудня АБОНЕМЕНТНИЙ

„РІГОЛЕТО“ СМІРНОВ—герцог.
ПОЧАТОК О 8 ГОДИНІ.

Продаж решти квитків у касі театру та в центральній касі.

ДЕРЖАВНИЙ
ХАРКІВСЬКИЙ
ТЕАТР

(Вул. Панцерн. Потем.
№ 82)

Тел. 35-84.

ПОЧАТОК о 8 г. веч.

ПІСЛЯ КІНЦЯ
ТРАМВАЙ №№ 4, 5, 6

Каса відчинена з
11—2 та 5 г. веч.

Середа 7 грудня

С У Є Т А

Четвер 8 грудня

ВИСТАВИ НЕМА

П'ятниця 9, субота 10, неділя 11 грудня

ПРЕМ'ЄРА

ЛЮБОВ ПІД
БЕРЕСТАМИ

П'єса на 3 дії О'НЕЙЛЯ

ПЕРШИЙ
державн. **ДІТЕЙ**
театр для
вул. СВЕРДЛОВА, 18

7 і 8 грудня

ТИМОШЕВА РУДНЯ

9, 10 і 11 грудня

**ДЯДЬКОВА
ТОМОВА ХАТА**

Початок о 1 годині.

Дир. театру О. Я. ГОРОДИСЬКА
Гол. адміністр. А. Б. ЯКОБСОН

НОВЕ МИСТЕЦТВО

Адреса редакції:
Харків, вул. Карла
Лібкнехта, 6. № 9.
Телефон № 1-68.

ТИЖНЕВИК

ВИДАННЯ ВІДДІЛУ МИСТЕЦТВ УПО УСРР

№ 26 (67)

6 ГРУДНЯ

1927

Пам'яті Василя Блакитного

Найтрудніше нам в нашу бурхливу й багатобарвну епоху, повну кипучої енергії, великих дерзаних і великих досягнень не тоді, як тріщать м'язи наших бойців на воєнних фронтах, чи повсякденних будівників соціалізму.

Але ще трудніше нам тоді, коли примушені ми констатувати прикрий болючий факт вибуття з лав наших будівників рядового будівника, що на маленькій ділянці, виконував потрібну функцію у велитенському процесі. І ще трудніше, вже невимовно трудно нам стає тоді, як вибувають з лав славної когорти, з лав будівничих вищої кваліфікації, організаторів і керівників цілого процесу. І особливо гостро це відчувається саме в галузі культурного будівництва, на ділянці творення української культури, коли до цього процесу прилучається цілий клас, що до того був від нього штучно одірваний. І саме тепер коли питання культурного будівництва соціалістичних республік стає найактуальнішим і ставиться на рішення Х з'їзду КП(б)У—потрібні нам організатори й керівники цього складного процесу, люди високої кваліфікації й високого інтелекту, досвідчені й віддані ухвалям партії в справі будівництва національної культури.

Разом з реконструкцією радянської промисловості йде, так би мовити реконструкція української культури. До української культури, буржуазної й з селянською основою до революції, щільно зараз підходить пролетаріат, опановує надбання попередніх віків і творить нові пролетарські цінності. Це факт знаменний, бо він становить новий етап.

І саме в цей момент нам слід згадати товариша й письменника одного з керівників і організаторів українського культурного процесу, гарячого поборника

реконструкції його, комунара-бойця й літературно-громадського діяча — Василя Блакитного. Цими днями саме 4/ХІІ минає 2 роки з дня його смерті. Це був різноманітний талант, з високим інтелектом, організованою волею й революційним темпераментом. Він вмів в собі гарячого поборника ідеї комунізму, організатора й бойця часів горожанської війни, блискучого публіциста, поета революційної лірики, белетриста сатирика, драматурга (дрібні твори) і, нарешті, теоретика української літератури та організатора й керівника літературної організації „Гарт“, що кладе основу дальшому розвитку й консолідації літературних сил Радянської України.

Заслуги Блакитного в процесі розвитку української літератури зокрема й культури в цілому великі. І особливо зараз нам тим тяжче згадувати втрату його, коли перед українським культурним процесом відкрилися широкі перспективи й можливості творити культурні цінності. Блакитному ж довелося працювати в часи найбільшого напруження революційної енергії пролетаріату скерованої на створення й захист від класово ворожих сил своєї держави. Коли йому доводилося як і многим нам, воювати не тільки художнім словом втіленням в прекрасні літературні форми, але й з рушницею та наганом в руках ставати часто в лави передових бойців за комунізм.

Смерть Василя Блакитного велика втрата, нам трудно ще й досі, після двох років, приймати цей болючий факт. Однак сили пролетаріату не вичерпані, молодий бадьорий клас—творець молоді української культури поповнив прогалину по смерті Блакитного низкою молодих талантів, висунутих із своїх лав на терен будівництва соціалістичної культури.

55

Десять Жовтнів в образотворчій мистецтві

В галузі образотворчого мистецтва минулий рік був ніби-то пробою до великого Жовтневого огляду досягнень на цій ділянці культури.

Виставка мистецтв мусила бути таким оглядом, широким і суцільним.

Вона мусила показати суспільству лице наших митців, той ступінь, що до нього в загальнім будівничім процесі підійшли вони, ті досягнення, що їх суспільство мусить прийняти, не „повинно“, а „мусить“, як об'єктивно-необхідне й органічно-потрібне йому в процесі творення нової культури.

Це завдання виставки вимагало передусім од організаторів її серйозної підготовки попередньої й твердого, завчасу усвідомленого і обміркованого плану самої виставки, бо попередні виставки показали який, різний матеріал маємо ми не тільки в комплексі асоціацій, а часто і в середині кожної з асоціацій.

Отже цей момент, що од нього в дуже великій мірі залежить не тільки загальний ефект, а й можливість нормальної оцінки окремих творів, у великій мірі не задовольняє елементарних організаційних вимог.

За яким принципом розташовано матеріали? Не за асоціаціями, не за течіями чи то школами, не за формальними ознаками не за сюжетом...а за чим? Я не кажу за перший день відкриття, коли взагалі розташовано було недопустимо неохайно, а беру остаточне оформлення.

На доказ досить взяти надзвичайно логічне сполучення творів Комашка з Прохоровим на одній стіні, Сімонова, Штейнберга і Котляра в одній кабінеті*), або великих полотен монументалістів з дрібненькими фактурними речами**).

Єдиний помітний принцип—виділити зформованих (більш менш) майстрів і учнів у окремі групи (інститути, технікуми).

Але й за цими хибами організаційними сучасне обличчя нашого майстра маляра й різьбяраря досить чітко виявила ця виставка.

Що до критерія, то ми могли б прийняти таку схему (поки що тільки схему, бо ясний критерій шойно вирисовується і тільки дальший розвиток художньої культури дасть нам тверді норми його):

Високі формальні досягнення по-за

залежністю від сучасних вимог. Сюди можуть увійти, як старі майстри так і молоді—традиціоналісти.

Сюжетні досягнення по-за їх формальним розв'язанням. Це показчик здвигу, повороту.

Сполучення сюжету з формальним розв'язанням—це наші дійсно „сучасні“ майстри.

На виставці бачимо самі різні напрямки формальні—примітивний натуралізм, реалізм, пуантелізм, імпресіонізм самих різних напрямків, футуризм і супрематизм.

Мусимо поділити їх усіх на дві частини—станковистів і монументалістів.

Перші з природи своєї ювеліри. Творчість їх люксована, витончена по суті. Що ж вони дали? Старі майстри: Шаронов, Сімонов, Прохоров, Жук, Козик...ні одної річі, що її можна було-б назвати досягненням з формального боку. Зупинилися на точці давно минулих досягнень. Шаронов хороший рисувальщик на цій виставці зачісаний, плескуватий абсалютно безфактурний (що особливо видно на великій річі „Натура“, олія, де тіло, дерево й полотно одрізняються лише коліром). Сімонов—загрублений Corot по техніці, однаково соковито барвистий як і на минулих виставках однаково люксово трактує харківські околиці. Козик заховався в дрібних сірих (хоча й червоною фарбою даних) етюдиках; дав великого портрета Леніна але...сам автор очевидно зрозумів, що йому таких річей давати на виставку не годиться. Навіть його надзвичайно тонка й глибока трактовка (вірніше ще шукання) дійсно художньої гармонії червоного коліру нині відсутня.

Жук розмінявся в дрібницях графіки і то слабшої ніж та, що він її дав на виставці АХЧУ. Єдиний портрет 164 зупиняє увагу і то не новизною техніки, а лише не зовсім властивою автору динамікою. Прохоров—найслабший з цієї групи маляр пішов очевидно цілком уже в плакатно декораційну галузь і його темпера (в рямцях можливих для діапазону автора, а не матеріала) може бути прийнята за досить значний крок рівняючи до його масла 20—25 років.

Молоді—це студійна робота. Періоду занепаду імпресіонізм—(Балясний Александров), передвижники в їх середняках (Носков, Карпов, Штейнберг і багато інших), архаїки (Седляр, Ракитний, Пав-

*) В першій залі виставки

**) На третьому поверсі.

А. Петрицький

„Інваліди“

ленко) ні оригінальної композиції, ні кольорової гармонії, ні розуміння матеріалу робочого, ні фактури.

Монументалісти. По суті своїй це—архитекти. Такими, власне, мусять бути. Монументалізм не дозволяє авторові заховатися в своїй майстерні, потопнути в мріях минулого, ювелірно дбати про деталі—це сполучення широкої композиції з розумінням робочого матеріалу й конструкції цієї основи, що її часткою і тільки часткою є монументальне малярство. Отже розуміння як усього процесу будівництва нового життя так і ближчих його елементів—сучасної архітектури—передусім.

З цього розуміння випливає й трактовка темп (про це далі), й, композиція, й колір і робочий матеріал.

Які досягнення? В композиції повний хаос. Ні одного твору глядач за композицією не може прив'язати до якоїсь основи. Тоб-то кожний твір так само „вільний“ як і першого ліпшого станковіста. Навіть якогось композиційного принципу в межах станковізму вивести не

можна. Колір—суспіль злитий, припорошений, вицвілий—вражіння од усіх творів таке ніби дивисься на купу обідраних забруднених тіл, що в не так давні роки вкривали наші вокзали й привокзальні майдани.

Що це? Традиції великих майстрів? Це той органічний зв'язок з сучасністю, що про нього так люблять говорити монументалісти, виставляючи за взірць середньовіччя?

Тут не місце глибшої аналізи причин цього, але не зайвим було б нагадати, що монументального малярства не знала старогрецька монументальна архітектура, де головну роль грав матеріал будівлі, що приймав лише скульптуру.

Не знала його й готика, де цегла сама давала декораційно-архітектурне оформлення й приймала лише вітраж та знов скульптуру, а малярство станкове, як декораційний додаток. Ренесанс знов малярство фрескове, але чи не характерним є те, що твори Мікель-Анджело в Фресці так само пластичні й трохи не трьохмірні як і його могутня скульптура, а коль-

ори фресок Леонарда й Рафаеля—бодай би хоча частково їх досягли наші кольористи...

Виділити за взірць когось з репрезентантів нашого монументалізму немає змоги є дужчі є слабші, але немає монументалістів а лише слабі потуги зкопіювати блеклі рештки старого фрескового малярства.

Що до змісту творів художніх, то тут ми бачимо величезний поступ—мотивів революційних дуже багато. Є мотиви сучасного побуту. Є мотиви виробничі. Але цей поступ є очевидно першим кроком немовляти. Автори переважно розуміють революційний зміст надто примітивно—епізод з громадської війни, кари революціонерам, погроми й т. ін.—героїзм лубка й образ святого мученика (Штейнберг, Шехтман).

На тлі загально сірім мимоволі виділяються об'єктивно слабші речі Балясного, що серію шкиців своїх революційного змісту подав у сіро сріблястих туманах звівши їх тим до вражіння бісерної вишиванки.

Побут революції, будівництво сучасне відбилися в надзвичайно слабо зроблених фотографіях селян, окремих виробничих процесів. Картини, образа немає.

Монументалісти вражають надзвичайною статичністю своїх композицій так, ніби фіксують „живі картини“ на теми з історії революції. Навіть дужчі з цих як Шехтман, Мізін не вирвуться досі з цих омертвілих форм воскових фігур трактуючи найдинамічнішу тему (звільнення Луганського).

Що до сполучення змісту нового й формального досягнення—то на жаль тут навіть окремих елементів годі шукати.

Маємо сильну техніку Прохорова, що прикладена до сучасної теми дала ідеальний образ Георгія Побідоносця (забуто лише під конем гідру капіталізму).

Маємо досконалий пензель Сімонова прикладений до найбільшого харківського досягнення буд. промисловости але... названо „Останній пастух“. І дійсно, Сімонов лишився й тут барбізонцем, зачарованим сільською романтикою і будинок десь там в тумані, він ще не став „першим камінем нового життя“, а передній чіткий план посів „останній“ пастух і чути глибокий сум вишневого саду, а не радість будівництва.

Що ж дають нам молоді зовсім сили? На привеликий жаль школи наші представлено не дуже вдало, але показовим є те, що в усіх школах відзначаються гру-

Седляр

„Розстріл“

пи або графіків (літографія, ксілографія), або скульпторів або архитєктів. На жаль Київський Інститут не дав зовсім графіки, що саме у нього має сильні традиції й великі досягнення. Вражає те, що старі майстри (за винятком Жука) графіки зовсім не дали, хоча на минулих виставках її було чимало, а значіння цієї репродуктивної галузі мистецтва в наш час примушує задуматися над її відсутністю на ювілейнім огляді, так само й що до декоративного мистецтва.

Окремо слід згадати скульптуру, що ніби випадковим є додатком до малярства.

Мало авторів. Мало творів. Відомі вже Харкову Кратко, Діндо подали по одній роботі, Клімов, Ковалєридзе зовсім відсутні. Зате Новосельський показав свою продукційність.

Перш за все скульптура ніби зовсім пішла на станок, не дивлячись на те, що далі частіше суспільство потребує монументального різьбярства (будівельного, меморіального). Маємо портрети Гельмана (безфактурні, імпресіоністичні, однотипові гипси, в них більше видно майстра ніж натуру), Яковлева—імпресіоністична обробка гипса, Новосельський—хороший портрет Копилєнка (старої італійської

школи) і зовсім слабе погруддя т. Чубаря. Тут особливо сильно видно, що навіть портрети сучасного не можна давати старою зализаною технікою.

Композиції: Діндо—делегатка безпретенційна грамотно зроблена річ реалістична. Кратко героїчний барель'єф—зовсім слабкий барель'єф, але не розв'язаний (крім двох передніх фігур), робота навіть не ескізна. Писарєнко (?). До Жовтня дуже динамічна група, але композиція трохи хаотична й не дає сама собою відчуття стремління до чогось—рух у купу й гору—типовий уламок бою. Новосельського обличчя Жовтня—динамізований Родєнівський бальзак для попередньої доби творчості автора великий крок уперед, цією річчю автор вирвався вже з рямців риночного італійського кустарництва, а композиція показує можливість для автора відчутти масу й динаміку руху. Чи таке обличчя мав Жовтєнь—лишаю на совісті автора. *)

Загалом—скульптура не схотіла показати своє обличчя й на 10-ті роковини. Мабуть ще рано. Тому мабуть жодної річі в матеріалі лише гипс. **Тарас Воля**

*) Де хто з глядачів, не прочитавши назви чарувався „тією вигнаного класу“.

Черкаський

„Біла трактор“

Художня Рада Київської Опери

Художня Рада Київської Опери цього сезону вперше зібралася 26 вересня. Заслухавши доповідь Дирекції ДАО про виробничий план цього сезону та святкування десятих роковин Жовтневої революції, Худрада відзначила деякі так позитивні моменти (притягнення робітничого глядача, поновлення репертуару майже на половину), як і негативні (погіршення акторського складу). Разом з тим Худрада обрала комісію в справі постановок, „Тараса Бульби“ й „Іскри“ й та для розгляду нової опери — „Спартак“ — Дудкевича, щоб подати свою думку, чи доцільно ставити її поточного сезону.

Другу комісію було обрано в справі оперної студії, і вона, обмірковуючи цю справу, прийшла до висновку, що проєктована студія має на меті виховання тільки співака й до того ж у формі простісінського технічного „натаскування“, тоді як для творення нової української опери що-раз гостріше відчувається потреба виховати новий кадр: керівників різних галузей оперної справи (режисерської, диригентської, композиторської, балетної та інш.), які могли б замінити рутинерів і примусити оперу дихати сучасністю й для сучасности. Отже немає радії цього року відкривати примітивну кустарну

студію, а треба тепер же подбати, щоб наступного року організувати справжню студію, — здоровий осередок нової української опери.

14 листопада Худрада обрала з поміж себе сталу Президію Ради (з 9 осіб), до якої увійшли: Інспект. Нар. Осв. тов. Лукашенко (голова), ректор Інституту ім. Лисенка М. Грінченко (секретар), директор Опері Я. Джаман, композитор М. Вериківський. Цій Президії Рада доручила до наступних зборів виробити „Положення“ про права та обов'язки Худради.

Але найбільшу увагу це засідання віддало справі постановки „Тараса Бульби“, в зв'язку з тим, що деякі особи почали вимагати, щоб „Тараса Бульбу“ поставили і навіть зловчилися дати інформацію в пресі, буцім ця постановка в другій половині сезону піде в „реалістичнім“ оформленні худ. Євєнбаха, замість теперішнього оформлення худ. Петрицького.

Після пильного дослідження справи виявилось, що „Тарас Бульба“ в теперішній постановці більше цікавить киян, ніж якась інша опера з поточного репертуару і рада визнала що саме ця постановка має деякі елементи, які в дальшому можуть прислужитися до розквіту справжньої української опери: вона уникає примітивної „малоросійщини“, освіжає деякі моменти, пристосовує цю оперу до великої європейської сцени. Але, зважаючи на те, що на сьогодні вже виявилися деякі технічні хиби спектакля рада визнала за потрібне до початку циклу їх усунути.

Разом з тим більшість Худради висловилося за те, що треба тепер же розпочати широку дискусію в пресі та влаштувати великий людний диспут, щоб найдокладніше обговорити постановку „Тараса Бульби“ й довести суспільству правдивість нового напрямку. Бо ця опера перша оригінальна

ВУФКУ „Звенигора“—реж. О. Довженко. Кадр. „Здоров орел“

Ольга Ковблячук

До 40-ої річниці літературної творчості

українська опера, що йде тепер у Києві. Відчувається велика потреба знати бажання й вимоги найширших мас, щоб накреслити далші шляхи української оперної справи.

Отже, як бачимо, Художня Рада Київської ДАО відбуває тепер певну еволюцію.

На перших початках свого існування вона перебувала в цілковитій залежності від адміністрації Опери, що могла скликати або не скликати Худраду залежно від свого власного бажання, а тепер Худрада Київ. ДАО починає набирати організованих форм сталого представництва радянської громадськості.

Але, поки що—тільки но набирає. Бо ще багато роботи доведеться перевести, багато сил докласти, доки Художня Рада буде справжнім виявником революційної громадськості й матиме змогу впевнено й свідомо скеровувати роботу Опери в потрібним ідеологічним і художнім напрямку.

Гадаємо, що Художнім Радам усіх трьох українських Опер треба налагодити щільний зв'язок, обмінятися своїм досвідом і накреслити низку потрібних заходів.

Я. Юрмас

Два дні

Виробництво ВУФКУ. Режисер Стабовий

Який поет, письменник, художник, який митець може повно й всебічно своїми мистецькими засобами розповісти про революцію, оспівати її? Чи ж матимемо ми таких творців, щоб цілком і вповні перевтілили революцію у своїх творах, щоб вичерпали всю глибину, всю багатогранність, всю барвистість і міць чи не найвизначнішої з усієї історії людства події? Хоч і як ми певні в творчих силах нових часів, але з усією твердістю повинні сказати—ні.

Революція, що зруйнувала столітні підпори абсолютизму, що поламала віковічні традиції й натомість висунула нові принципи, революція, що просякла в найдрібніші пори соціального життя, буде матеріалом не для однієї епопеї, не для одного епохального мистецького полотна. І символісти, і реалісти, і футуристи, і супрематисти, для великих творів і для малих, для великої хроніки і для малої психологічної новели—всі й всякими способами черпатимуть теми, братимуть сюжети, облюбуватимуть героїв від неї, від революції.

Через це й не вражаємось, маленьким, непомітним з погляду великих соціальних масштабів сюжетом не кажемо призириливо—„все то же“ на адресу цієї спроби психологічно обґрунтувати поведінку в революції звичайної, простої людини.

Льокай, або як сказали в одній рецензії на цю картину, „халуй“ панський, в силу міцної й імперативної для нього (старий-бо він) традиції, і після революції вірний панам. Цієї вірності не знищують у нім ні панські утиски, ні навіть бійка. Настільки вірний, що вірність ця побічно спричинюється до кари на горло сина-революціонера. І тут стається особиста катастрофа. Цій катастрофі наші рецензенти знову таки не вірять. Як це в „халуй“ можуть пробудитись класові почуття і чи не бажання це помститись панам, чи не звичайна халуйська тваринна помста „за своє рідне“? Велике походить від простого. Щоби в масах пробуркався класовий інстинкт потрібні „уроки“, потрібні звичайні болі, смерті, що потім заливаються в ріки народних сліз і крові. Так народжується почуття класової солідарності, почуття класової ненависті. Такі „уроки“ мав руський пролетаріят в Петербурзі 1905 року і на Лені 1912 року. Таким „уроком“ для нашого льокая була кара сина. Життєво й через це мистецькі правдиво.

Що правда, картина має силу хиб. Задумано зробити психологічний фільм. Найкращий взірєць психологічно-імпресіоністського фільму „Остання людина“, з відомим Янінгсом. Вплив цього талановитого мірця помітно позначається на „Двох днях“. Режисер взяв від „Останньої людини“ повільний темп, характер деталей (сходці, папірці під вітром), спосіб освітлення кадру, але не звернув уваги на найголовніше. Всупереч всякому іншому фільмові, психологічний орудує не річима, намагаючись зфотокінетизувати їх, а в першу чергу з самою людиною. Постать, обличчя людини і річі—офарблення їх, форма, зміст їх—як ілюстрація переживань людини, ось що характерне для психологічного фільму. І якраз цього майже нема в „Двох днях“.

Отже доводиться констатувати, що режисер не опанував комплексу прийомів створення психологічної картини. Але сам експеримент вітати треба.

Треба ж працювати митцям над ним, як психологія індивіда розтавала в масовій психології та як маси сприяли створенню глибоких і цікавих індивідумів? Треба ж кращі мистецькою аналізою почуття всіх, хто так чи інакше сприймав революцію, хоч у першу чергу треба займатись тими, хто ту революцію робив?—Адже треба.

Мих. К.

Концерт В. Духовської й М. Біхтера. Квартети ім. Глазунова

Півмісячну перерву в концертах Держ. Кон. Бюро заповнили не меншої вартости концерти камерної співачки Віри Духовської з піаністом М. Біхтером (24/XI) та два концерти струнного квартету ім. Глазунова (26/XI та 29/XI).

Віра Духовська має прекрасні артистичні дані; рівний в усіх регістрах, красивий гнучкий і дуже приємного тембру голос (сопрано), чітку дикцію, виразну міміку, надзвичайну чутливість в інтерпретації, що дає змогу однаково барвисто передавати і безпосередність народної пісні і складність сучасних композиторів—Прокоф'єва, Метнера, Гнесіна, Стравинського й ін. Виконання її завжди емоційно-насичене але без будь-якої тини сантиментальності. Відчитний концерт свідчить, що артистка не зупиняється в своїх досягненнях й невинно розвиває свої дані.

Та ми не помилимося, коли скажемо, що „душа“ цього надзвичайно художнього ансамблю М. Біхтер—надзвичайно обдарований музикант, видатний піаніст (зокрема, прекрасне володіння звуком і тембрами), знавець вокалу й виключний інтерпретатор—художник, що лишив великий слід в нашому оперному мистецтві (був диригентом в Музичній Драмі), виховав низку камерних виконавців і можна сказати створив школу, стиль камерного співу, а разом з тим ознайомлює широкий загал (до Черв. Армії включно) із творами авторів.

На цей раз артисти привезли зовсім новий програм з творів класиків творців пісні Шуберта й Шумана. Програм цей не так багатий на маловідомі твори, але цілком оновлений інтерпретацією надзвичайно сміливою, проте строго продуманою, логічною й глибокою. Враження, що його справило виконання романсів „Двійник“ Шуберта та „Лише внаслідок пал я духом“ Шумана—забути не можна. Бездоганно виконано й інші твори, можна лише підкреслити інтерпретацію й виконання романсів „Шарманщик“, „Почта“, „Форель“, „Лилею и розу“.

Крім рецензованого концерту артисти дали концерти в Буд. Вчених, Діловому клубі, для робітників освіти, в клубі ВРНГ і що особливо цінно—в Буд. Червоної Армії, де вони виступають майже кожного свого приїзду. З виконуваних в цих концертах творів здебільшого, репертуару попередніх програмів (від. нар. пісні до творів сучасних руських авторів) треба відзначити вперше виконувани артистами „Телега жизни“ Метнера „Японская“ й „Подблюдная“ пісні Стравинського.

Великої художньої якості концерти дав і добродій Харкову Струн. Квартет ім. Глазунова.

Бувши прекрасними музикантами кожен поодиноці глазуновці являють собою зразок і як ансамблісти що при наявності серед них великого майстра й художника Лукашевського („Перша скрипка“ і в буквальному і в переносному розумінні) робить цей квартет кращим з радянських квартетів.

Давши в програмах відомі квартети Чайковського № 2, Брамса № 1, Гріга та й Танеева № 1 Квартет ім. Глазунова вперше в Харкові виконав квартет одного з видатних сучасних європейських композиторів—італійця А. Казелла. Останнє свідчить про те, що глазуновці ідуть в ногу з сучасним музичним життям і тому дивним видається виконання ними таких надто популярних творів, як „Музичний момент“ Шуберта або „Канцонетта“ Мендельсона. Правда, ці твори виконувалося поза програмою і виконувалося прекрасно, але така поступка „широкий“ публіці глазуновцям не личить.

Nevermore

Окружні музичні виставки почалися

Першу Окружну Муз. Виставку організував Роменський осередок Всеукр. Муз. Т-ва ім. Леонтовича підчас святкування 10 роковин Жовтня. Виставка продовжувалась з 6 до 15 листопада.

Осередкові Т-ва ім. Леонтовича допомагали ОВК та к/в ОРПС.

Виставка складається з експонатної частини (муз. видання, фотографії, портрети, афіші, діаграми то-що) та доповіді з концертами.

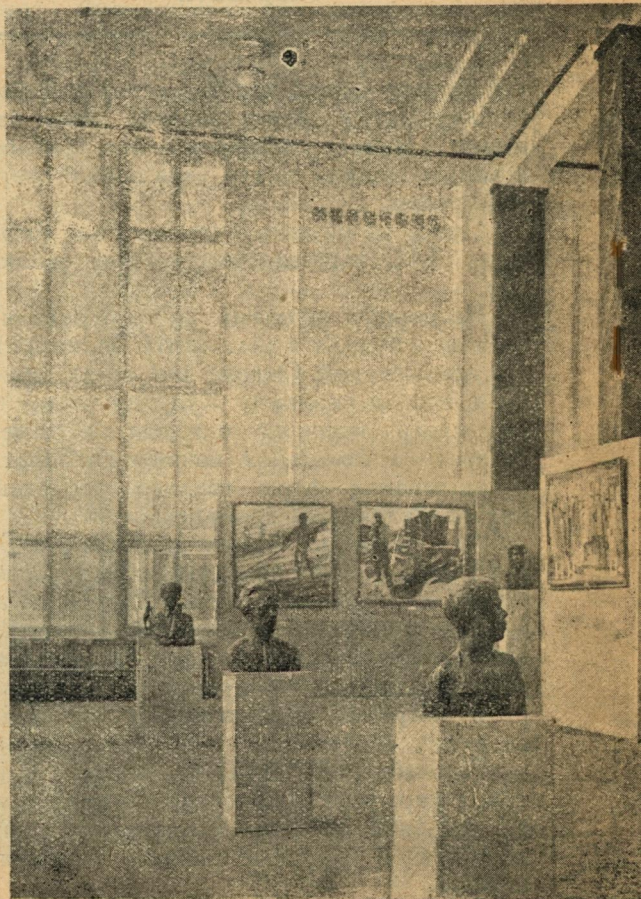
Відкрито виставку 6/XI промовою інспектора Окр. політосвіти т. Дикала. Дала голову осередку Т-ва т. Воліківський зробив доклад про сучасний стан музичного життя на Україні, висвітливши роль в ній Всеукраїнської Окружної Капели під кер. т. Воліківського з творів Леонтовича.

7/XI відбулися доклади т. Воліківського „Етапи розвитку української музики“ та „Композитори до-революційної доби й сучасні“. Підчас концерту виключно з сольових пісень демонстровані твори композиторів аналізувалося.

8/XI капела демонструвала пісні: революційні художні й пісні народів СРСР. Інтерес до виставки був надзвичайний. І тому замість гаданих 3 днів виставка протяглася 10 днів. Пройшло одвідувачів до 8.000. Чергові—члени Т-ва ім. Леонтовича—давали пояснення на запитання глядачів що до експонатів.

Нині осередок розпочав підготовку до святкування 15 роковин з дня смерті М. В. Лисенка.

Ю. Т.

Куток виставки образотворчого мистецтва

Кінець Санкт-Петербурга

Закінчений режисером В. Пудовкіним на 10 річницю Жовтня фільм „Кінець Санкт-Петербурга“, безперечно належить до кращого, що з'явилося на радянських екранах за останні роки.

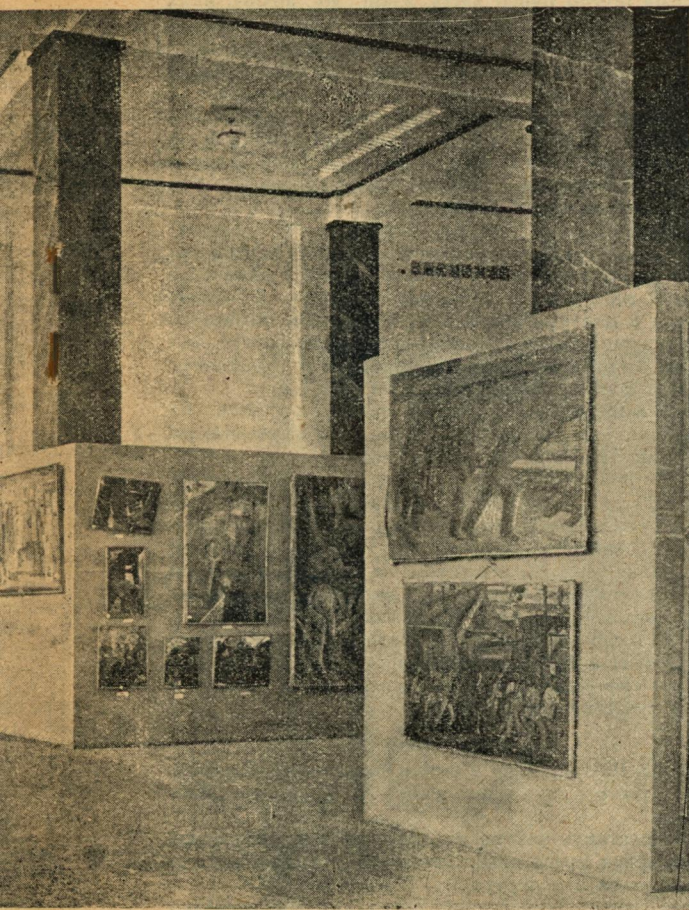
Не зважаючи на те, що В. Пудовкін уводить у свій фільм драматичну інтригу „Кінець Санкт-Петербурга“, обнімаючи знаменний уривок часу від 1914 року до Жовтневої революції, набирає справді епічного розмаху.

В долі селянського парубка, злиднями кинутого на петербурзькі заводи, а потім на імперіалістичну війну, щоб у Жовтні активно виступити борцем за революцію, перед глядачем переходить доля мільйонної робітничої і селянської Росії. І саме тому, що герой фільму такий типовий, такий „сірий“, так мало кольоритний, фільм набуває епічного рівня й простоти.

В. Пудовкін супроти Ейзенштейна особливо чітко працює з кваліфікованим актором і те, що дали актори Чувелев, Чистяков і Барановська не забути довго.

Хочеться ще позначити один особливо радісний момент—фільм, що поєднує найрозмаїтіші сили й індивідуальності надає їм виняткової єдності, в нім важко відокремити роботу режисера, акторів, оператора Головні або сценариста Зархи. Чи не в цій поєднанні всіх елементів роботи криється успіх фільму. Чи не шляхом що-ра? рівноправнішого творчого співробітництва взагалі мислиме відродження радянської кінематографії?!

Альф

рчого мистецтва до X роковин Жовтня

„Бронзовий Ідол“

Руський Драматичний театр

Діється чи то в Індокитаї, чи то десь на островах, у французьких колоніях. Пірат Банг, що його підтримує китайське населення, періодично тероризує європейців. Даремно полковник Равенштейн посилює варту, боротися з Бангом йому не під силу, бо той має прихильників навіть в самій резиденції губернатора. За допомогою службовця концесії китайця Куанг-Сінга пірат одвідує самого полковника, переодягшись ученим мандарином. В балачці з ним він випитує в полковника всі його військові плани й мало не отруєв його опіумом, оплутаний сіркою таємних заходів Банга та його прихильників-китайців полковник попадає в сітьце й гине разом зі своїм сином на очах у своїх солдат, що так само не стають на поміч своєму панові-французу.

Цей надто авантурницький сюжет, густо насичений східною екзотикою, здавалось би щільно підходить до питань революційних рухів, що час од часу вибухають по східних колоніях європейських держав.

Глядачеві з самого початку здається, що в п'єсі от-от розгорнеться епізод з туземного повстання. Але автор, пообіцявши в 1 дії експозицію дореволюційного сюжету, повертається до нього аж в 5 дії, щоб вигукнути під засіву кілька гучних фраз про права нації на свободу. Решту ж місця відведено на докладний розбір довгої нудної любовної інтриги поміж китайкою О-А-Шен та французьким генералом сином полковника Равенштейна.

Біди власне в тому нема наче ніякої, що особисті інтереси передітаються з питаннями визвольного руху. Зле лише те, що авторів не вдалося всьому цьому матеріялові надати доладної конструкції. П'єсу розтягнуто на 5 довгих дій, з них кожна не має активного стовбура, а являє собою низку статуйних діалогів штучно пов'язаних поміж собою. В п'єсі багато перших персонажів і інтереси кожного з них так недоладно пов'язано що глядачеві довгий час трудно з'осередити увагу й зрозуміти, в чому справді сіль п'єси навколо яких дієвих осіб розгоратиметься інтрига.

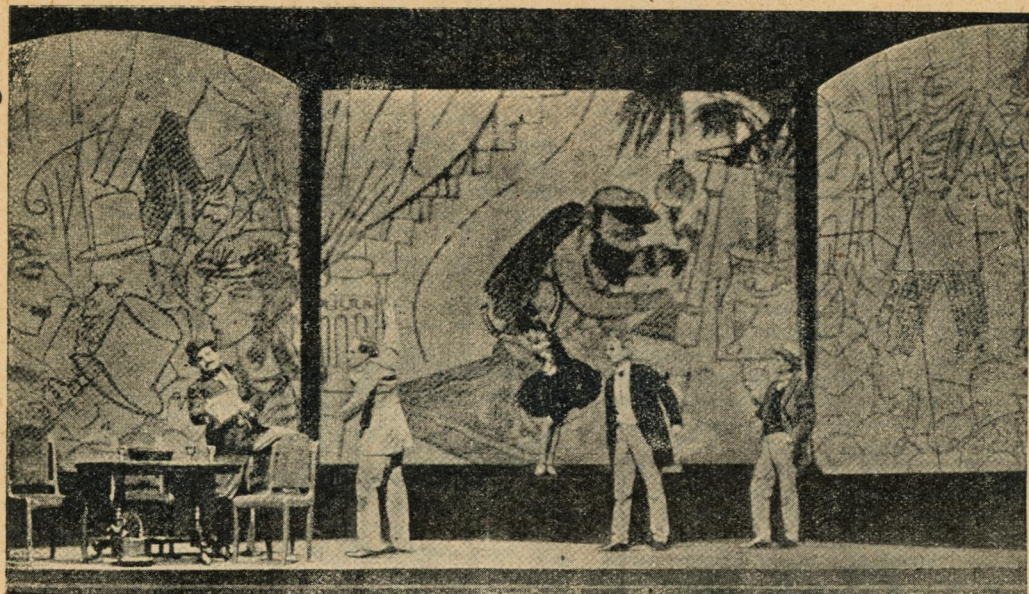
Постановщик (Гетьманов) не знайшов певного плану й не зорієнтувався в багатьох ситуаціях, що їх накопичив автор, шукаючи успіху в окремих ефектних сценах. Отже маємо кілька театральних кінцівок та окремих, зумисне підкреслених, театральних моментів, що їх розкидано на широкім полі порожньої й доволі нудної балаканини. Постановщик свідомо затримує темп розвитку подій, і цим губить той характер розгортання п'єси, що наближає її до авантурницької.

Ці ж прийоми ставлення, стали на перешкоді художникові (Пеленкін) оформити п'єсу. Декорація загалом нічого не підкреслює, не допомагає виконавцям, не зливається з ними, але сама по собі пасивно ілюструє обстановку дії.

Акторське виконання було на цей раз доволі сірєнке. Можна визначити хіба лише Намфрода, що в одному короткому виході в II дії зумів відразу викласти цілу суть характеру ролі. Краще за інших виглядає артистка Люмінарська,—простими засобами в перших діях, накреслює вона постать європейованої китайки О-А-Шен в останніх діях, але посилює драматичної ситуації своєї ролі.

Загалом лишється враження тяжкої невкладистої вистави. П'єса сама по собі нічого не варта й ефектність її низької якості. Вистава не цікава жодному типові глядача, навіть тому, для якого, очевидно, її призначалося,—непмана.

Д. Сірий

Театр Піскатора в Берліні. „Потоплий корабель”,
Декорації Жоржа Гросса

Московські прем'єри

„Дом на перекрестке“

М. Трігер у своїй п'єсі-огляді зумів цікаво розповісти про долю строкатих мешканців старого будинку на середохресті, в одному значнім місті на Україні. Використавши найпростіший і натуральний спосіб згуртування різних людей він зв'язав їхню долю з історією старого купецького будинку, стіни якого за десять років революції побачили й гудюню пихатих денікінських генералів і бувших людей—купців та чиновників, що перемащуються при всякій зміні влади, і героїзм сумирних мешканців в підвалів—робітників.

Легко й упевнено перемішує Трігер трагічне й смішне, героїчне та жалюгідне, скрізь знаходячи кидке й виразне слово, скрізь заперімаючи справжні побутові рисочки. В калейдоскопічній зміні класів, людей і епох, від лютневої революції до сьогодні, проходить перед глядачем життя мешканців старого будинку в перемішці їх особистої долі й особистих трагедій із загальною долею революційної України.

При всій цій калейдоскопічності, — швидких змін на одній епохи на іншу, Трігер ніде не губить ниток інтриги й не заноситься в небезпечну ходульність скрізь зберігаючи правдиві масштаби, за всіх обставин примушуючи своїх позитивних і негативних героїв не зраджувати собі.

Лише з одним Трігер порушив побутову й історичну правдивість: „Дом на перекрестке” міг би з великим успіхом стояти в якомсь місті РСФРР, але не на Україні. Бо ж він не дав у своїй п'єсі жодного українського персонажу, бо він навіть не натякає, що дія п'єси перебігає на Україні.

Старанно й сумлінно, в натуралістичнім плані поставив режисер Е. Краснянський п'єсу Трігера на маленькій сцені театру Сатири II. Вдалі вийшли майже всі персонажі опукло окреслені автором: Поль—в ролі купця Коновалова, Китаєв—в ролі Павла інваліда відживленого революцією до нового життя, білогвардієць кар'єрист барон Штенгель талановито переданий Корфом.

П'єса М. Трігера на сцені театру Сатири II пересякнута щирістю й лише в одному авторська й режисерська інтерпретація викликає сумнів: надто вже незлобний і м'який сміх автора над тими

людцями, що їх він показує на сцені. Він їх бере, так би мотиви, в історичній перспективі. Це ж не ті хижакі та хабарники, які й тепер шкодять радянській державі. Це тільки назавжди скинуті з терезів історії бувші люди, здані до архіву, яких будні останніх років перетворили в нешкідливих і смішних побутовців, живі анахронізми на тлі ретривання нового велетня-будинка, що його будує Укрдержбуд замість старої купецької конури.

Коли справді такими виглядають затурканий чиновник, купецькі діти й безобидні бабусі, то в жодний спосіб не можна тільки но посміхатися з купця Коновалова, який що хвилі готовий вишкрити свої хижакські зуби.

Звичайно, як і завжди, позитивні герої—робітники, що будують нове життя вийшли далеко блідшими від колоритних бувших людей, однак до певної міри автор урівноважив світле й темне, давши в центрі п'єси блискучу постать безногого прапорщика Павла, що через свою особисту трагедію й муки приходить до цілковитого прийняття нового життя.

Поміж „Домом на перекрестке”, що йшов на сцені маленького театру Сатири II та Мхатівськими „Днями Турбіних” багато схожого.

І тут і там Україна за часів громадянської війни, і тут і там та-ж традиційна од „Вишневого саду” тенденція показувати на сцені людей зобіжжених і забутих історією, і тут і там особисті й соціальні трагедії, в першій за товстими стінами купецького особняка, а в другій за кремовими фіранками помешкання Турбіних.

Однак з цих двох театрів скромний театр Сатири II з більшою правдивістю й тактом розв'язав своє завдання, давши спектакль в цілому в міру сучасний і потрібний.

„Восстание“

На 10-річницю Жовтня Державний Єврейський театр виготовив п'єсу Л. Резніка — „Восстание“.

Спектакль цей не належить до тих небагатьох постановок московських театрів, які й після ювілею залишаться в репертуарі.

Театр сценічної пишноти, театр, що ювелірно шліфує й обробляє свої постановки, театр, що

в своїх посередніх постановках завжди умів вишукувати гостру, часом пряну сценічну мову виявив себе художньо безсилим перед лицем стовідсоткового радянського завдання театрального ознаменування Жовтня.

«Трагічний епізод» Л. Резніка. „Восстание“ в тонах шаблонної агітки розповідає про комуністичне повстання на Яві. Незрозуміло, навіщо знадобилась театрові Грановського ця втеча на острів Яву від нечисленних животрепетних тем висунутих театрові десятиріччям Жовтня? Навіщо було театрові, що завжди позначав свої роботи тонким смаком і розбірністю в літературі, братися за блідий твір Резніка.

В стилі авантюрного роману розповідає п'єса про революційне повстання на Яві. Дія розгортається за давно використаними драматичними шаблонами. Англійці побрязкують шпорами та б'ють стеками по своїх блискучих крагах та чужих блискучих спинах. Змова, звичайно, стигне й зав'язується в таємничім вертепі, серед п'яних матросів та проститутток. Чорне й біле розділяється за абетковою прямолинійністю. Герої й героїні мелодраматично-благородні, — злодії — чорніші ночі.

Безперечно повстання придушується й звичайно-ж мелодраматичний герой все таки встигає забити генерала, що придушує повстання.

...Що міг зробити театр з цією безнадійно пошлою літературною канвою!

Навіть екзотика, вдячна екзотика, з поррахунку на яку театр мабуть і звернувся до п'єси Резніка, не врятує спектакля, позбавленого не тільки соціальної переконаності, але навіть звичайної цікавості.

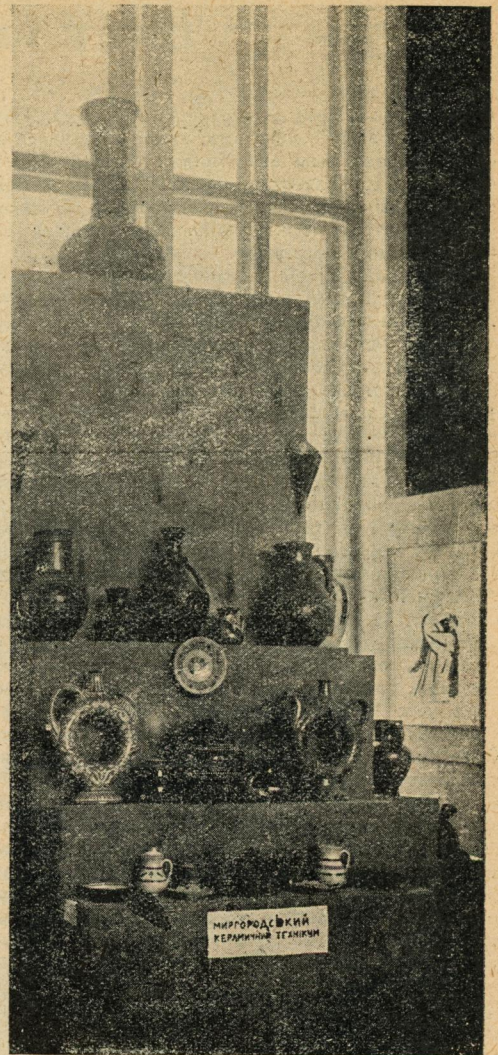
Король виявився голим. І позбавлений свого звичайного ґрунту стилізаторської подачі єврейського побуту й літератури, театр безсило пробує одігратися блискучими аксельбантами англійських ад'ютантів, на туземних тракторах і великопанських чарльстонах.

Численність червоних прапорів, введення в фіналі справжніх піонерів, мелодраматичний мітинг та похорон забитого повстанця не можуть замінити брак справжньої революційності та піднесення й залишають глядача зовсім байдужим.

Єдине гарне місце спектаклю, це декоративне оформлення І. Рабічева та музика Льва Кульвера.

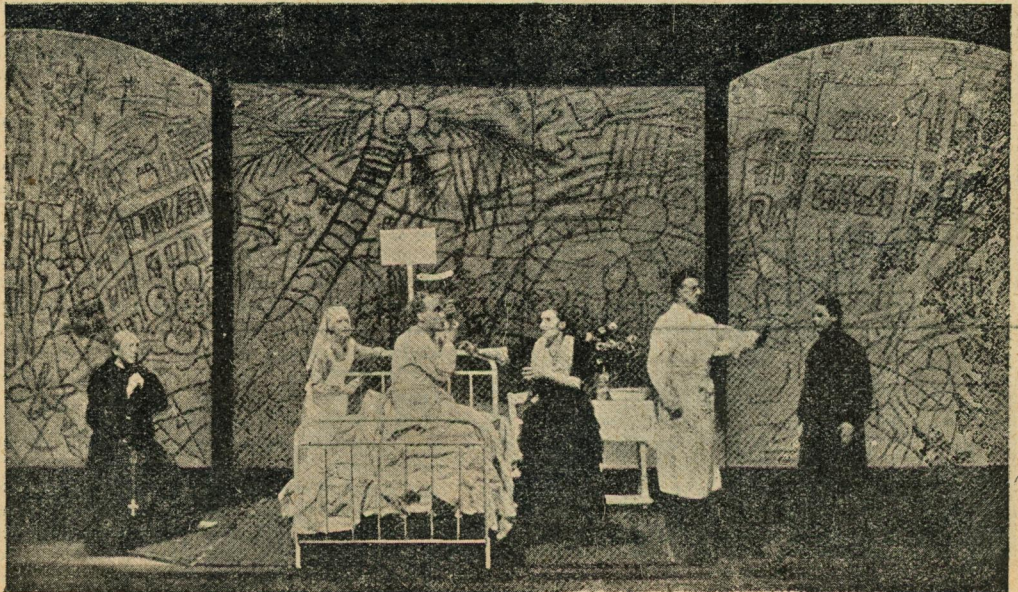
Альф

Виставка Образотворчого мистецтва до Х р. Жовтня

Кераміка Миргородського Технікума

Театр Пікагора в Берліні „Погоплый корабель“
Декорації Жоржа Гросса

Лист із Ленінграду

Незабаром мине 2 місяці від того часу, коли розкрилися двері ленінградських театрів. Публіка, скучивши за видовиськами, хвилюю полилася в розкриті парадні залі академічних театрів. Але цього року дирекція театрів виявила себе скупю на новинки й крім „Любовь Яровой“ у Великім драматичнім театрі показала глядачам лишень старий використаний репертуар.

„Любовь Яровая“ також не виправдала сподіванок публіки. Бувши по-суті досить шаблонною героїчною мелодрамою, ця п'єса вимагає блискучого виконавського ансамблю, щоб відчуватися хоч скільки небудь свіжою. В цій причина її успіху в московськім Малім театрі й неспіху в ленінградськім Великім. Тут є поодинокі актори—незамінний Монахов, головний і майже єдиний стовп трупі—є талановиті режисери з почуттям сценічної конструкції, є прекрасні декоратори, але немає зіграного акторського ансамблю.

Тому там, де матеріал сам говорить за актора і актор перетворюється в якийсь ярличок конкретності призначеного йому автором тексту, де все залежить або від умілої наклепки тих ярличків, або від їх барвистого естетичного обрамлення—приміром „Блоха“,—там постановка буває вдала. Там же, де потрібна гра кожного поодинокого персонажа, де складна психологічна ситуація вимагає від усіх акторів справжніх живих образів, там спектакль, коли не провалюється, то лишається безбарною сірою плямою. Ця участь не минула й прем'єри ленінградського Великого театру.

Але млявість театрального сезону протягом першого місяця зовсім не слід пояснювати бездіяльністю або занепадом ленінградських творчих сил. Навпаки—вони були напружені до останнього, тільки все це напруження скеровувалось цього року на одну урочисту дату, що стала центральним

місцем мистецького життя Ленінграду, на Жовтневі свята.

„Бронепоезд 14-09“—Вс. Іванова в бувш. Александрінськім театрі, „Розлом“—Лавренева у Великім і „Штурм Перекопа“ в бувш. Маріїнськім—три героїчних ударних постановки, що ними ленінградські актеатри ознаменували ювілейну дату Жовтневої Революції, одночасно збагативши й свій репертуар.

Александрінський театр з усією своєю академічною викінченністю показав глядачам взірць досконалості театральної техніки на матеріалі оформленім без достатньої техніки драматургічної. Героїчна п'єса Іванова, що зберегла патос його одноіменної повісти, переробленої автором на п'єсу не набула при цій переробці тих особливих конструктивних ліній, яких вимагають закони драматургічної композиції, а перетворилась в низку поодиноких, часом надзвичайно вразливих навіть, але загалом розкиданих і трохи схематичних картин. При всім цім постановка, побудована на тонкій грі світляними ефектами й на чергуванні емоційно-контрастних сцен (серед селян повстанців і на білогвардійськім бронепоезді), при гарній грі акторів і прекрасних декораціях впливає як великий і гарний спектакль.

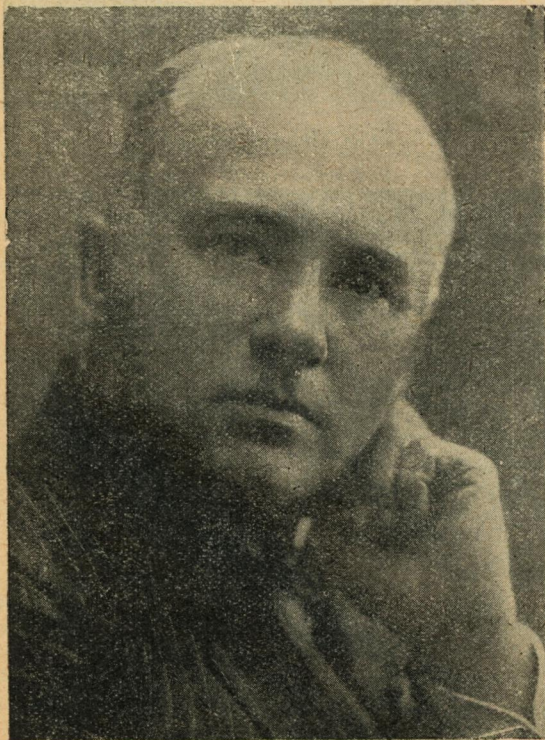
Значно невдалішим вийшов „Штурм Перекопа“ складений із нічим непов'язаних сюжетно картин, з традиційними схематичними героями, перейнятих умовним нещирим патосом. Проте напруження творчих сил ленінградських, згадане нами на початку, допомогло при сценічнім оформленні зробити з цього мало вдячного матеріалу урочистий і піднесений спектакль, який хоч і стомлює трохи глядача, але місцями й захоплює його.

За найцінніший, либонь, спектакль поточного театрального сезону треба признати „Розлом“ Лавренева. П'єса ця краще за попередні доходить до глядача, будучи зосереджена навколо епізоду розкладу в родині Берсєневих на тлі героїчної історії „Аврори“. Героїка її сконцентрована й не призвела до створення умовних героїв—масок, а зберегла персонажів і в передачі акторів живими.

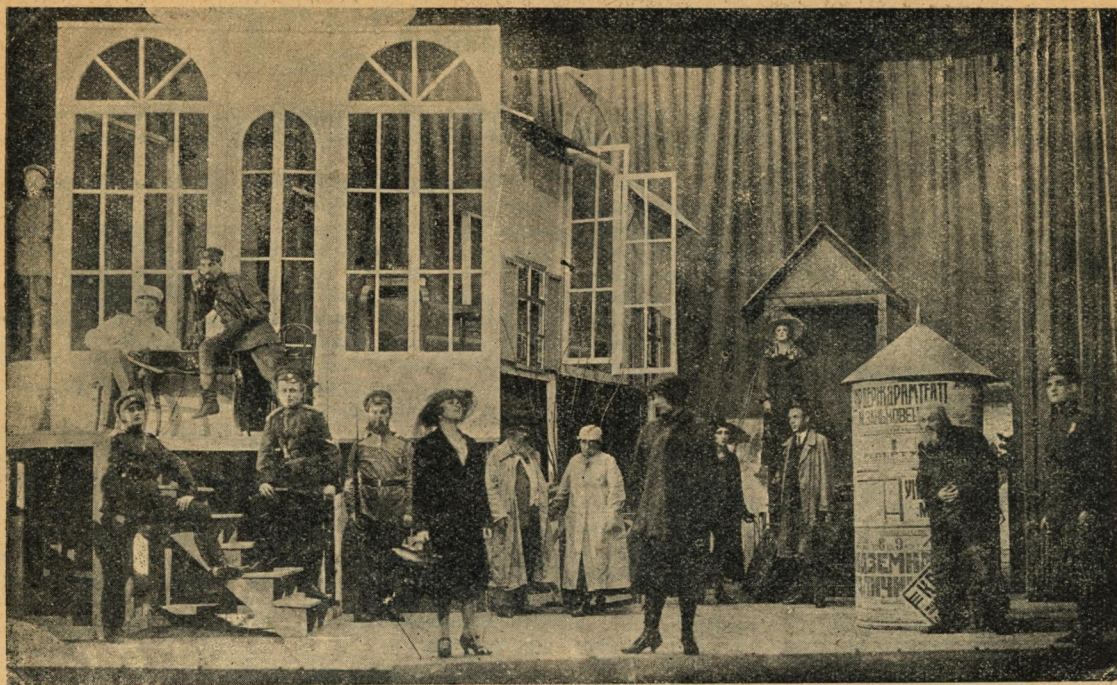
Оглядаючись на те, що дав ленінградський сезон цього року не можна поминути величнього й надзвичайно цікавого видовиська 7 листопада, яке можливе й здійснено було тільки в зв'язку з урочистою датою. Замість звичайного театрального кону—Нева й на її березі Петропавлівська фортеця то тоне в темі, то випліває з неї у фіялковім промінні прожекторів. Замість акторів—темні силуети крейсерів і підводних човнів обрамлені світляними стрічками, смолоскипи, вогні прожектори. Замість звичайного театрального глядача багатотисячна ленінградська маса на набережній, на мостах, на балконах будинків. З неба лив дощ, місто тонуло в густім тумані, але ніхто не рухався й не йшов додому, бажаючи побачити до кінця історію революційної боротьби, символізовану величньою картиною. Спершу освітлена корона й вікна казематів, потім приїзд Леніна, що з простертою рукою пропліває повз глядачів на човні, потім Жовтень: штурм Зимнього, смолоскипи тисячної юрби на штурмі й серп та молот на місці старої корони, а потім знову боротьба смолоскипів.

Звичайно така інсценівка не може увійти в репертуар вуличного життя так як спектаклі театрів, але вона показала свою велику емоційність і мистецьку цінність такого масового видовиська й дає сподіватися, що талановиті упорядники не обмежаться самою цією спробою відтворити майже вмерлий, але цілком життєздатний жанр.

О. Неміровська.

Одеська Державопера арт. А. Каченовський

Театр ім. Заньковецької в Полтаві—„Любов Ярова“—реж. Романицький. Худ. Орлов

ХРОНІКА

Харків

В театрі „Березіль“ прем'єра „Бронепоезд“ призначена на 15 грудня. В середніх днях грудня піде також поновлена постановка „Седі“, де вперше цього сезону виступить арт. Н. Ужвій.

В грудні місяці в театрі „Березіль“ має пройти ціла низка закритих вистав організованих спілками: будівельників, деревообробців, хемиків, радторгслужбовців, робісців та металістів. Поруч з цим організують екскурсії до театру в формі закупки цілих вистав трудові школи.

Херсон

Театр „Красный Факел“, що працює тут проходить при щоденних аншлагах. В репертуарі: „Любовь Яровая“, „Рычи Китай“, „Синяя Птица“, „Сверчок на печи“, „Слуга двух господ“, „Мандат“, „Пурга“, „Собака на сене“, „Константин Гирехин“. Головний режисер театру Лозанівський, відповідальний керівник Г. Рігорін.

Після Херсону „Красный Факел“ переїде знову до Луганського; де він грав минуле літо, а на весні сподівається відвідати Харків.

Театральна хроніка Москви

Москва об'єднує керівництво мистецтвом. Колегія НКО РСФРР ухвалила постанову, що вказує на необхідність об'єднати в єдинім керівничім центрі всі справи зв'язані з мистецтвом. Для розв'язання організаційного боку справи скликається нарада з представників Головнауки, Головоплітосвіти, Ц. К. Робмису та Академії мистецтва.

В Берліні організується відділ Центропосередробмису, як закордонний відділ для виміну артистичними силами із Західною Європою. На завідателя відділу призначено тов. Замкового (бувш. голову Мосгубробмису), а на заступника т. Сімона (завідателя закордонним відділом Центропосередробмису).

Синя блауза. Через великий успіх гастролів у Німеччині продовжує гастролі ще на місяць.

Новий театр. Колишній театр „Павлинний Хвост“ незабаром знову має відродитися. В склад колектива увійшли: Вадіна, Гольдіна, Гершунова, Тараханова, Василенко, Германов, Коновалов, Латишевський, Прозоровський, Соскін, Топорков. Драматурги—Файко й Шершеневич разом з членами колективу працюють над підготовкою нового репертуару.

Німецький композитор Майзель, що написав музику до фільму „Броненосець Потьомкин“ прибув до Москви. Композитор провадить тепер переговори з кіноорганізаціями щоб йому доручили писати музику для всіх радянських фільмів, що будуть іти закордоном.

Що готують московські театри. В. Меєрхольд розпочав прискореним темпом проби комедії Грибоедова „Горе от ума“. Стрі до постановки робить Ульянов, а сцену оформляє Шестаков, Фамусова буде грати Ілінський, Чацький—Гарин, Молчлін—Мухін, Софія—Райх.

Одночасно художник Дмитрієв розпочав роботу над оформленням п'єси „Москва“ Андрія Білого. Обидві п'єси ставить Меєрхольд і обов'язково будуть показані в сезоні 27-28 року.

Зимовий сезон театр закінчує в березні, бо на весні ще він має вирушити в подорож по Європі й Америці.

Театр Революції, почав роботу над п'єсою А. Файко „Людина з портфелем“. 1 грудня в театрі пройшла поновлена п'єса Файко „Озеро Люль“.

Кіно-хроніка

ВУФКУ

Тов. Л. Мусінак у ВУФКУ. Відомий французький художній критик й кіноробітник тов. Леон Мусінак, під час свого перебування в Києві на Жовтневих святах, відвідав ВУФКУ й докладно ознайомився з його роботою. Гість переглянув кілька фільмів. З фільмів ВУФКУ особливе враження на нього справила остання картина роботи режисера О. Довженка й оператора Б. Завелева — „Звенигора“. Л. Мусінак вважає цей фільм величезним кроком радянського кіно вперед. Про заслуженого артиста республіки І. Замичковського в картині „Два дні“ Л. Мусінак, сказав, що він, перевищує гру відомого Е. Явінгса. Полишила, також гарне враження в нього робота Курдюма „Непереможні“ як гарна й чиста робота.

Про будівництво Київської кіно-фабрики тов. Л. Мусінак заявив, що таку велику кіно-фабрику, так раціонально розташовану він бачить уперше.

„Звенигора“ закордоном і в Москві. Фільм режисера О. Довженка „Звенигора“ терміново надсилається до Парижу та Берліну. Найближчим часом в Москві буде влаштовано громадський перегляд „Звенигори“.

Робота Одеської кіно-фабрики. Цими днями біля Одеси на морі відбулася величезна нічна з'ємка — потоплення морського військового транспорту для фільму „Джінні Гігінз“, що ставить режисер Тасін за сценарієм Бабеля та романом Сінклера з А. Бучмою в головній ролі.

— Режисер Ф. Лопатинський приступає до розробки сценарія „Захар Беркут“ за І. Франком.

Повищення Одеської фабрики. На Одеській кіно-фабриці закінчено спорудження четвертого павільйону для зйомання.

Нове призначення. Кол. директора Ялтинської фабрики тов. С. Ореловича призначено першим заступником директора Одеської кіно-фабрики й тимчасово Завідателем Виробничого Відділу ВУФКУ.

Власна продукція ВУФКУ на 1927/28 рік. Правління ВУФКУ ухвалило прокатний план, за яким буде показано 30 повнометражних картин власного виробництва.

„Січневе повстання“. ВУФКУ приступає до постановки великої революційно-історичної епопеї „Січневе повстання в Києві“.

Тварини на екрані. ВУФКУ веде переговори з Анатолем Дуровим про постанову 3-х фільмів з виключною участю тварин: „Рейнеке Лис“ „Чотирьох-ногі актори“ та „Байки Глібова“.

Нові випуски. ВУФКУ випустило в прокат нові фільми: „Твоє“ за сценарієм В. Маяковського, режисер А. Соловйов, „Непереможні“ — режисер А. Курдюм, „Людина з лісу“ — режисер Стабовий, „В павутині“ — режисер Турін, „Борислав сміється“ — режисер Рона.

Жовтневі свята на фільмі. Відділ кіно-хроніки ВУФКУ за участю 24 операторів, відряджених до різних міст та сел України, зазняв Жовтневі свята. Знято було святкування в Харкові, Стаїні, Дніпропетровському, на Дніпрельстані, в Одесі, Миколаїві, Вінниці, Балті та низці колоній нацменів (болгарській, єврейській, німецькій). В низці інших міст через туман зйняти не можна було. В Харкові, Києві та Одесі працювало разом по 4 оператори.

Зняті свята незабаром демонструватимуться по кіно-театрах.

„Одинадцятий“. Режисер Д. Вертов закінчив зйомання фільму „Одинадцятий“ й незабаром приступить до його монтажу. У фільмі знято Жовтневі свята в Москві.

Здіймання з аероплану. ВУФКУ перевело кілька з'йомок Дніпрельстану та Жовтневих Свят з аероплану.

Київська Кіно-фабрика, що тепер [будується найбільша Кіно-фабрика в СРСР і, як говорили закордонні делегації при її одвідинах — будівля, яку рідко можна зустріти в Європі. Загальна вартість її досягав 3.600.000 карбованців. Будівництво фабрики розраховано на 2 сезони — 27-28 і 28-29 р. р. За планом поточного сезону мало бути зроблено робіт на 1.560.000 карбованців і план цей буде виконаний навіть з невеличким лишком. Всі намічені роботи: побудова павільйону й лабораторій будуть закінчені до 1 січня.

РСФРР

Кіно на далекім Сході. У Владивостоці відчинено упоряджений за останнім словом техніки кіно-театр „Уссурі“. Театр одкрився демонстрацією фільму „Поет і цар“.

Пароплав „Колима“, що повернув з північного рейса, щасливо перевіз у Нижньо-Колімське (для Середньо-Колімського) кіно-пересувку з 20-ма програмами.

В цій далекім краї вперше блисне [проміння] кінематографа.

Так само вперше завезені фільми з пересувною на Командорські острови.

Охотське, Сахалін, Камчатка й Уст-Камчатське постачені на час ледостою фільмами з поррахунком постанови двох програм на тиждень.

Скільки в світі кіно-театрів. За повідомленням Департаменту Комерції у Вашингтоні на світі є тепер 52.000 кіно-театрів на 21.000.000 місць загальною кількістю.

Що готує Совкіно. Режисер Шмідтгоф працює над постановкою фільму „Ночная смена“ за сценарієм Ліпатова.

Режисер Ермлер закінчує останні зйомки для картини „Паризький Швець“.

Режисер Іванівський працює над фільмом „Ася“. Постановочна група Берсенева й Петрова, що ставить картину „Золотий мед“ виїхала до Батума.

В Совкіно на засіданні правління 19 листопада ухвалено іменувати нині будовану кіно-фабрику — „Московська кіно-фабрика на Ленінських горах імені Десятиріччя Жовтневої Революції. Закладина цієї фабрики відбуто 20 листопада в присутності членів Союзного уряду, представників кіно-організацій та численних запрошених гостей.

Уряд асигнував на будову й устаткування фабрики 4.800.000 карбованців. Фабрика має вирости в ціле кіно-містечко з великими ательє, своєю електричною допоміжною станцією й майстернями. Це має бути найбільша фабрика в Радянськй Союзі.

Межрабпом Русь, прийняло до постановки сценарій „Врід в квадраті“, що подає побут радянської установи в цілій низці комічних ситуацій на ґрунті перекурення раціоналізації апарату.

Режисер Ф. Оцп закінчив монтажем картину „Земля в плену“. Знімав цю картину оператор Луи Форестьє.

В. Пудовкін, закінчивши фільм „Конец Санкт-Петербурга“, розпочинає роботу над сценарієм заповідня, з побуту дореволюційної підпільної партійної організації в умовах як найбільшій конспірації.

Відповідальний редактор

М. Христовий

ПРОГРАМИ ТЕАТРІВ

Харківська Державопера

Вибух

Опера на 4 дії, 8 картин з прологом і епілогом,
музика й текст Б. Яновського.

Пролог—карт. 1. „Білі наплічники“ Дія 1. (карт. II)—„Наскок“. (карт. III)—„Двір на руднях“. Дія II. (карт. IV)—„В руднях“. (карт. V)—„Біля старої рудні“ Дія III (карт. VI)—„Свято“. Дія IV (карт. VII)—„Рудком“. (карт. VIII)—„Вибух“. Епілог—Апофеоз—„Червона зірка“.

Дієві особи:

В пролозі: Каштанов (капітан з добров. Армії)—**Мосін** (Засл. Арт. Респ.). Май-Маєвський—(генерал добровол. Армії)—**Шановалов**. Варажу—французький генерал—**Горохов**.

В останніх картинах: Наташа, машиністка з контори рудні **Литвищенко-Вольгемут** (Засл. Арт. Респ.).

Ганна, секретар рудкома . **Ропська**
Каштанов, ніби представник англійських гірників **Мосін**
(Засл. Арт. Респ.).

Опришкин завідат. конторою рудні, шпиг добровольч. Армії

Будневич

Андрійко Хрущ—Отаман гурту бандитів **Паторжинський**

Кирпач, візник **Дідківський**
Ермолаєвич, старий забойщик
Семенцов

Дараган, голова рудкома
Мартиненко

Омелько	{ бандити	Шейн
Каце		Коваль
Китаєць, шахтар . . .		Калюжний
Лом	{ шахтарі потайні	Серповський
Хрипун		Ходський
Михайло	{ хлопчачи откатчики	Калмикова
Василько		Мирзе
Петро		Орлова
Грицько		Оловейникова

Добровольчеські французькі й англійські офіцери, французькі матроси, шахтарі, робітничі, червоноармійці, бандити з банди Хруща.

За перебігом дії танки:

а) Шансонетки—**Стрілова, Маслова, Гасенко, Годар**.

б) Ексцентрики—**Аркад'єв, Горохов**.

в) Гейші—**Ландсман, Озолінг, Лур'є, Малец**.

г) Танго—пріма-балерина—**Сальнікова**, або **Дуленко, Плетньов, Чернишов, Маневич, Гнутий**.

д) Негритоси—**Тарханов, Барський, Рейнеке, Суворов**.

е) Німфа й Сатир—**Переяславець, Ковалів**.

ж) Лезгинка - Наурська—**Червишов, Маневич, Тарханів Барський**.

Танки в 11 картині Бандити—**Тарханів, Рейнеке**.

Грузини—**Моїсеїв** або **Горохов**,

Танки в IV дії—**Оксана—Горь**

Китаєць—Аркад'єв.

Танок Праці—**Плетньов, Чернишов, Ковальов, Рейнеке, Барський Маневич, Горохов, Гнутий, Суворов, Тарханов**.

Руська:—**Стрілова, Маслова, Гасенко, Годар, Плетньов, Чернишов, Ковальов, Маневич**.

Постановка Головн. режисера

В. Манзія.

Сцен. оформлення худ.

А. Волненко

Диригент **І. Вайсенберг**

Танки в постановці балетмайстра
М. Моїсеїва.

Хормайстер **А. Попов**.

Арт. Ропська

Аїда

Опера на 4 дії, 7 карт. муз. **Верді**.

Дієві особи:

Цар Єгипетський	Семенцов
Амнеріс	Ропська
Аїда	Копйова
Радамес	Голинський
Амонасро	Будневич
Гінець	Колодуб
Рамфіс жрець за часів могутності фараонів	Сердюк

Дія точиться в Мемфісі
Диригент Засл. Арт. Респ.

Маргулян

Постановка реж. **Юнгвальд-Хількевича**

Танки—балетм. **Моїсеїва**.

Оформлення сцени худ. **Волненка**

Лібрето.

Начальник гвардії єгипетського царя Радамес кохає полонянку Аїду єфіопську принцесу; але в неї є дужа суперниця в особі фараонової доньки Амнеріс. Цар посилав Радамеса на чолі війська супроти єфіопів і в нагороду за перемогу над ворогом пропонує йому одружитися з Амнеріс. Полонений Радамесом батько Аїдин, єфіопський цар Амонасро, умовляє Радамеса втікати разом з Аїдою на її батьківщину. Ревнива Амнеріс викривав змову, і Радамеса, за зраду батьківщині засуджують поховати живим у льоху. Аїда дістається в цей льох і гине разом із своїм коханим.

Арт. Колодуб

Евген Онегін

Опера на 3 дії, 7 картин

муз. Чайківського

Дієві особи:

Ларіна Мартинова
Тетяна Пасхалова, Сокіл
Ольга Копйова
Няня Златогорова
Онегін Мінаєв
Левський Серєда
Гремін Сердюк
Тріє Колодуб
Зарецький Серповський
Діється за часів царату (при Ми-
колі І).

Танки в постановці балетмайстра
Моїсеєва

Диригує Петро Ставровський

Вистави веде М. Чемезов

Лібрето

Молодий поет Володимир Лен-
ський знайомить з родиною своєї
нареченої Ольги Лариної свого
приятеля й сусіда на ім'я Євгена
Онегіна. Сестра Ольги, Тетяна за-
кохалася в Онегіна, але зневірився
у житті Євген не приймає її ко-
хання. Тим часом сам на балі в
Ларіних залицяється до Ольги й
викликає ревності Ленського. Лен-
ський кличе Онегіна на двобій, де
Онегін забиває свого друга. Щоб
спекатися мук сумління Онегін по-
дорожує по світу. А коли повер-
тається на батьківщину, стріває
Тетяну вже в Петербурзі, замужем
за князем Греміним. Він закоханий
в Тетяну й признається їй у цьому,
та вона, вірна своєму мужеві, не
приймає кохання, хоч і кохає Оне-
гіна й досі.

Ріголето

Опера на 4 дії

Джольда Фішер
Мадалена Златогорова
Джованна Мартинович
Графиня де Чепрано Черкасова
Паж Козакевич
Герцог Серєда
Ріголето Гришко
Спарафучиле Сердюк
Граф Монтероне Ходський
Граф де Чепрано Серповський
Марулло Семенцов
Борсо Дідківський
Офіцер Горохов

Намісто Мадони

Дженаро Мосін
Кармела Ропська
Малієлла Карпова
Рафаель Будневич
Біазо Дідківський
Чечілло Колодуб
Роко Ходський
Стела Фішер
Кончетта Сокіл
Серена Маркова

Грація балеріна {
Калініна
Дуленко
Гасенко
Потонно {
Колодуб
Горохов
Ігроки в морю {
Мінаєв
Маєргут
Шейн

Продавці {
Пасхалова
Мартиненко
Семенцов
Монахи {
Серповський
Сокіл

Дівчата {
Мартинович
Козакевич
Нянька {
Черкасова
Молодий чоловік {
Мартиненко
Батько {
Семенцов
Лізела його дочка {
Пасхалова
Селянка {
Черкасова

Диригує Вайсенберг
Постановка головн. режис.

А. Манзія

Арт. Паторжинський

Чіо-Чіо-Сан

Опера на 4 дії.

Муз. Пучіні.

Дієві особи:

Чіо-Чіо-Сан Альперт-Розанова
Сузукі Златогорова
Леді Пінкертон Козакевич
Пінкертон Базанов
Консул Гришко
Горо Дієвський
Бонзор Семенцов
Комісар Мінаєв
Ямадорі Горохов

Диригує Засл. Арт. Респ.

Арнольд Маргуляв

Лібрето

Японська гейша Чіо-Чіо-Сан, про-
звана чужоземцями „Мадам Беттер-
фляй“, причаровує американського
лейтенанта Пінкертон: вони же-
няться. Гейша щиро вірить у три-
валість свого рідинного щастя, і не
зважає на обурення свого лядька,
старого Бонзо, що проклинає цей
шлюб з чужоземцем. Мінає три
роки. Пінкертон давно вже кинув
її, але вона чекає на його поворот.
Її вже сватають за іншого, проте
вона й досі кохає Пінкертон і звер-
тається до американського консула,
щоб той написав її мужеві. Неспо-
дівано Пінкертон повертає до Япо-
нії. Чіо-Чіо-Сан готується зустрі-
чати його. Та він уже жонатий на
іншій американці, яка довідавшись,
що Пінкертон має сина від японки
хоче відібрати сина в Чіо-Чіо-Сан
та зробити його американським гро-
мадянином. Переконавшись, що
шлюб її був тільки часовим гешеф-
том, Чіо-Чіо-Сан з розпачу переі-
зує собі гордо заповідним батьків-
ським ножом.

В м. КИЇВІ

до журналу

„НОВЕ МИСТЕЦТВО“

додається спеціальний додаток

З ПРОГРАМАМИ Й ЛІБРЕТО

ВСІХ КИЇВСЬКИХ ТЕАТРІВ

в Києві організоване представництво журналу

„НОВЕ МИСТЕЦТВО“

що міститься в помешканні Державного драматичного театру ім. Франка, майдан Спартак № 2.

Держтеатр „Березіль“

Яблуневий полон

Драма на 3 дії (в 15 картинах)

Ів. Дніпровського

Дієві особи:

Зіновій — командир
П'ятого Радян-
ського Полку . . . **Долінін**
Сатана, його брат . . . **Кононенко**
Матрос **Антонович**
Таня **Бабіївна**
Отаман Петлюрів-
ської Дивізії . . . **Сердюк**
Нещадим Нач. Шта-
бу **Подорожній,**
Радчук
Ярославна — Начал.
контр-розвідки . . **Чистякова**
Іва **Титаренко, Сме-**
река, **Піліньська**
Адам льокай Іви . . **Ходкевич**
Шахтар **Жаданівський**
Гаврилко **Гавришко**
Гак **Стеценко**
Малеча **Козаченко**
Олешко **Шутенко**
Хлопчик-повста-
нець **Пігулович**
Сафо-лінець, вісто-
вий Зіновія . . . **Назарчук**
Жінка перша пов-
станка **Станіславська**
Жінка друга пов-
станка **Кривницька**
Командарм **Бабенко**
Ад'ютант Команд-
арма **Шутенко**
Комдів **Гавришко**
Вартовий **Мілютенко**
Паст **Іванів**
Санітарка **Станіславська**
Повстан. перший . . **Білашенко**
Повстан. другий . . **Козаченко**
Алмазов начальник
Гарматн. диві-
зії Петлюр.
армії **Ходкевич**
Головань — полков-
ник **Бабенко**
Хорунжий **Діхтяренко**
Ад'ютант **Іванів**
Молот-Ватажок За-
гону **Дробинський**
Денісов — Денікін-
ський полков-
ник **Мілютенко**
Гайдамака перший **Хвиля**
Гайдамака другий **Гавришко**
Інспектор — пред-
ставн. Уряду
У. Н. Р. **Савченко**
Машиністка **Косаківна**
Чорношличник . . . **Гавришко**
Вартовий **Шутенко**
Релька — інтендант
Ад'ютант перший . **Хвиля**
Ад'ютант другий . **Жаданівський**

Мікадо

оперета на 3 дії за Суліваном
музика Богдана Крижанівського,
текст М. Йогансена та О. Вишні.

Дієві особи:

Юм-Юм **Титаренко, Доценко**
Лі-ті-фу **Чистякова, Стеценко**
Піті-Сінг **Піліньська**
Піп-бо **Пігулович**
Нанкі-пу **Білашенко**
Мікадо **Романенко, Сердюк**
Цу-ба **Гіряк**
Коко **Крушельницький**
Піш-Туш **Мілютенко**
Кі-кі **Жаданівський**
Міністр краси **Свашенко**
" війни **Козаченко**
" здоров'я й моралі **Дробинський**
" ділових справ **Масоха**
" публ. розваг. **Хвиля**
Бонза **Пилипенко**
Гвардія **Назарчук**
Військо **Шутенко**
Селянин **Свашенко**
Ослик **Назарчук**
Професор **Кононенко**
Астролог **Савченко**
Пожежний **Карпенко**
Гейші: **Горна, Доценко, Ко-**
саківна, **Лор, Петро-**
ва, **Смерека, Стані-**
славська, **Стеценко**
Моряки **Дробинський, Кар-**
пенко, **Козаченко Ко-**
ноненко, **Масоха, Сва-**
шенко, **Лор.**
Постановка **Валерія Інкіжінова**
Оформлення сцени
Вадима Меллера
Відновлює режисер
Леся Дубовик
Диригент **Б. Крижанівський**
Виставу веде помреж.
О. Савицький

Шпана

Огляд—ескцентріяда в 9 показах.

Сатира памфлет **Ярошенка.**

Словесне оформлення інтермедій

Каплі - Яворовського та Бондар-
чука.

Композиція огляду **Бортника.**

Дієві особи:

Стрижак **Шагайда.**
Бухгалтер **Крушельницький.**
Довгаль **Сердюк.**
Машиністка Ольга . . **Чистякова.**
" " " **Бабіївна.**
Шерстка **Радчук.**
Селянин **Бабенко.**
Робітник **Стеценко.**
Секретар Нарсуду . . . **Савченко.**
Хазяїн пивної **Карпенко.**
Повії **Стеценко, Кривницька.**
Безпритульні **Доценко, Пігулович.**
Музики в пивній **Станіславська,**
" " " **Шутенко. Ходкевич.**
Агенти каррошуку . . . **Балабан,**
" " " **Карпенко,**
Міліція **Кононенко, Козаченко.**
" " " **Стеценко.**

Диспут:

Бринза — **Пилипенко.** Пузо — **Коза-**
ченко. Кіпрічків — **Гавришко.** Ша-
роварників — **Стеценко.** Молокосо-
сенко — **Шутенко.** Мрійновийний —
Ходкевич Вибий зуб — **Масоха.**

Скетинг ринг:

Конферанс — **Балабан, Іванів,**
Слуги просценіуму: **Титаренко,**
Петрова, Свашенко, Подорожній,
Іванів, Білашенко, Дробинський,
Назарчук.

Театральна інтермедія: режисер-
Шпанський — **Подорожній.**

Також смерті: **Титаренко, Бала-**
бан, **Масоха.**

Аристократка — **Кривницька.**

Аристократи: **Петрова, Лор, Пігу-**
лович, **Доценко, Стеценко, Гав-**
ришко, **Назарчук, Іванів, Коза-**
ченко **Стукаченко, Возіан.**

Робітник Грім — **Бабенко.**

Робітники: **Карпенко, Савченко,**
Ходкевич, Шутенко, Стеценко,
Жаданівський, Кононенко, Рома-
ненко.

Кустпромці: — **Пилипенко, Сте-**
ценко, **Кривницька, Смерека, Жа-**
данівський, **Стукаченко.**

Постановка режисера
Бортника

Реж. лаборанти: **Лішанський**
Художники. **Шкляїв та**
Сімашкевич

Диригент **Крижанівський**
Виставу веде помреж.
О. Савицький

Сава Чалий

Траг. на 4 дії (13 епізодів) — Карпенка-Карого

Дієві особи:

Потоцький . . . **Мар'яненко**
Шмигельський . . . **Шагайда**
Жезницький . . . **Подорожній**
Яворський . . . **Крушельницький**
Качинська . . . **Бабіївна**
Кася **Пігулович**
Ротмістр . . . **Бабенко**
Сава Чалий . . . **Сердюк**
Зося **Тигаренко, Добровольська**

Джура Сави . . . **Іванів**
Баба **Пілівська**
Пажі: **Косаківна, Лор**
Поляки козаки: **Бабенко, Іванів, Козаченко, Ходкевич**

Шляхтянки: **Кривницька, Лор, Петрова, Пілівська Степенко**

Шляхтичі: **Гавришко, Іванів, Жаданівський, Масоха, Назарчук, Савченко Діхтаренко**

Гнат Голий . . . **Антонович**
Гайдамака . . . **Діхтаренко**
Медвідь **Романенко,**
Кравчина . . . **Дробинський**
Горцивіт . . . **Свашенко**
Кульбаба . . . **Стеценко**
Знахар **Ходкевич, Карпенко**

Селянки: **Пилипенко, Петрова, Смерека, Станіславська, Степенко**

Подільська вярта, козаки, гайдамаки, селяни.

Режисер постановщик **Ф. Лопатинський**

Відновлює режисер лаборант **М. Псецький**

Художники: оформлення сцени **М. Сімашкевич**

строї **В. Шкляїв**

Музика **Козицького**

Диригент **Б. Крижанівський**

Держ. Харківський Театр**В ті дні (БАНКРОТ)**

п'єса на 5 д. (15 епізодів)

С. Лівітіної переклад **Ю. Смолича**
Данов, інженер **Овдієнко**
Ольга, його дружина **Маслюченко**
Данов, професор, батько інженера **Тагаїв**

Марія Іван., мати Ольги **Зарницька**
Буров, токарь **Сокирко**
Спиридонов, студент **Домашенко**
Грачевський, дирек. заводу **Хорош**
Заливайко, механік . . . **Петлішенко**

Устенко **Кречет**
Байко **Свічкаренко**
Кузик **Твердохліб**
Сидоров **Коханий**

Надя, курсистка **Лешко**
Степанчик, студент **Крамаренко**
Степаніч, вартовий заводу **Манько**
Таня, онука Степанчика **Скуратова**
Начальник міліції . . . **Ходимчук**

Панич **Літвінов**
Панночка **Попова**
Пан **Чалишенко**
Дама **Малієва**
Міліціонери **Удовенко, Шкурат**
Газетяр **Трудлер**
Невідомий **Лосів**

Режисер **А. Кліщеїв**

Оформлення сцени **Ю. Магнер**
Вистави веде пом. реж.

Ф. Благополучний

Пурга

П'єса на 4 дії, **Щеглова**

Переклад **О. Загарова**

Оллан Стібенс **Горленко**
Генрі Вудгаус **Крамаренко**
Володимир **Ватуля**
Петрових **Домашенко**
Улейга **Твердохліб**
Ярема **Хорош**
Офіцер **Літвінов**
І-ий тунгуз **Трудлер**
І-ий тунгуз **Чалишенко**
І-ий салдат **Гавський**
І-ий салдат **Потоїв**

Початок о 8 год. вечора

Постановка головного режисера **О. Загарова**

Оформлення художника **Г. Цапка**

**Любов під бере-
стами**

Е. О'нейль

П'єса на 3 д. переклад **Л. Гаккебуш**

Ефрoйм Кабат, фермер **Ватуля О.**
Сім його сини від **Хорош М.**
Пітер { 1 дружини **Літвінов С.**
Ібнн—син Кабата . **Крамаренко А.**

Еббі Петнем **Варецька В.**
Шеріф **Маслюченко В.**
Старий фермер . . . **Потоїв М.**
Мол. фермер **Воронко П.**
Стара фермерша . . . **Чалишенко Р.**
Мол. фермерша . . . **В'ятківська О.**

Музиканти **Малієва Г.**
Барабанщик **Твердохліб І.**
Танок—Залізна Н, Лосіва Г, Мизинєць М, Наливайко Т, Попова-Сергієва Л, Софіївко Н.

Гаєвський В., Трудлер, Чалишенко Р.

Дія відбувається в новій Англії у 1850 р.

Постановщик—**Кліщеїв**

Оформлення, та костюми

Е. Магнер.

Танки—**Шуварської**

Музичний монтаж

Харківський С.

Літературна частина

Йогансен М.

Виставу веде **Благополучний Ф.**

Суєта

Ком. на 4 д. **Тобілевича**

Макар Барильченко **Тагаїв М.**
Тетяна, його жінка **Зарницька Е.**
Карпо **Сокирко**
Михайло **Ватуля О.**
Петро { їх діти . **Свічкаренко В.**

Іван **Кречет**

Василина **Маслюченко**

Явлоха, жінка Карпа **Якимова Г.**

Демид—вчитель . . . **Манько Г.**

Терешко **Петлішенко М.**

Матюша **Скуратова А.**

С Гупаленко **Коханий У.**

Т. Гупаленко **Домашенко М.**

Аделаїда **Большакова Т.**

Наташа **Горленко**

Генерал Сорокатисяшников

Овдієнко У.

Повар **Чалишенко Р.**

Куховарка **Нікітенко О.**

Акіл Акілович **Твердохліб І.**

Гість **Удовенко М.**

Офіціант **Шкурат Т.**

Дарина **Олишівка Д.**

Ваня **Трудлер Я.**

Режисер **Кречет В.**

Пом. режис. **Полінський Ю.**

Суфлер **Літвінов С.**

КУПУЙТЕ ІЛЮСТРОВАНІЙ ТИЖНЕВИК

„НОВЕ МИСТЕЦТВО“

Продається в усіх театрах
у Харкові й Київі.

Ціна одного примірника 20 к.

Республіка на колесах

(Бузанівський ліцедей)

п'єса на 3 д. (12 одмін) Я. Мамонтова

Дудка Андрій, прапорщик . **Кречет**Хапчук Сенька, чиновник
КрамаренкоФенька, попів-на, анархістка . { **Варецька**
ЛешкоКудалов Іван Іванович телеграфіст
ДомашенкоНегода Кузьма, сторож **Твердохліб**Максим, селянин . . . **Овдівенко**Харитина, його жінка . **Зарницька**Печений, колишній писар . **Тагаїв**Мерчик, комерсант **Петлішенко**Люся Пузанок, учителька **Горленко**Явдоха, салдатка . . **Маслюченко**Сашко Завириха, голова ревкму
СокиркоСтьопа, секретар ревкому
ЧелишенкоАрхип, льокай **Ватуля**Оксюша, дочка лавошника **Попова**Гервасій, піп **Ходимчук**Дід **Манько**Баба **Жданова**Селянин I **Воронко**" II **Лосів**Кум **Павлушенко**Інвалід-салдат . . . **Свічкаренко**Корольок **Гавський**Салдатка I Бузанівська . **Малієва**" II " " **Санківська**Салдатка I Таранівська . **Акімова**" II " " **Нікітіна**" III " " **Костева**Незасожник **Єфремов**Баби **Озигнівка, Войтенко**Салдат I **Удовенко**" II **Чорнуха**" III **Потоїв**" IV **Шкурат**Червон'армієць . . . **Поліський**Гармоніст **Шкурат**Хлопчик I **Трудлер**Хлопчик II **Скуратова**" III **Лосева**" IV **Наливайко**" V **Мизинець**" VI **Петровська**" VII **Попова-Сергієва**Салдати **Залізна, Вятківська**" **Сергієнко, Мазуренко**Салдати **Челишенко,**" **Ходимчук**Машиніст **Хорош**Салдат з одрізом . . **Шкурат**Постановка гол. р-ж. **О. Загорова**Оформлення сцени худ. **Ю. Маггера**

Руський Драмтеатр

Іван Козырь и Татьяна Русских

П'єса в 3-х действиях 22 епізодах Д. Смолина.

Действующие лица.

Іван Козырь **Блюменталь-****Тамарин** (Засл. Арт. Респ.).

А. Н. Венский

Татьяна Русских . **И. А. Люминар-****ская**М-р Ллойд **П. А. Алексеев**Лоретта **И. А. Лащина,****В. С. Шевырева**Месье Артикль . . **Л. Я. Полевой.**Мадам Артикль . . **В. В. Красова****З. А. Марачевич**Том, негр **Е. А. Саблина**Фы-фун-ли, китаец . **А. Ф. Намф-****род, В. П. Лермин**Начальник полиции . **П. Д. Росций**Первый агент . . . **Н. М. Юренев**Второй агент . . . **С. Л. Гольдштаб**Капитан **Н. А. Шевелев**Уокер старший механик **Л. Хорват**1-й кочегар . . . **А. С. Крымский**2-й кочегар . . . **В. Т. Вадура**Скрипач **Ф. А. Новиков**Мари { горничн. **Е. М. Метейская**Китти { Ллойда **З. П. Паэр**Мицци { **Е. Н. Ленская**

Кочегары, матросы, пассажиры

и служащие парохода.

Время действия наши дни.

Постановка . . . **П. А. Алексеева**Художник . . . **Н. К. Пеленкин**Монтировочный режисер **М. В. Вла-****димиров**

Бронзовый идол

Мелодрама в 5 актах

Действующие лица:

Ранц, резидент (губернатор)

Сонтая **А. Ф. Намфрод**Зоя Ранц, его жена **М. Н. Дефорж**

Жоржетта Нантайл, артистка

В. С. Шевыреваи **М. М. Янковская**

Ли-Туонч, мандарин юстиции

В. П. Лермин

Куанч-Синч, мандарин управления

Г. В. ГетмановО-а-Шен, { **И. А. Люминарская**его жена { **и М. А. Балашова**Полк. Равенштейн **Л. Я. Полевой**

Клод Равенштейн, его сын,

лейтенант. **А. Г. Вельский и****Н. А. Шевелев**

Дезерье, генерал-губернатор

Н. М. Юренев.

Нгуэн-Ан, ученый мандарин

Н. А. Хорват

Боскарен, канцлер резиденции

П. Д. РосцийМажеро, бухгалтер **А. С. Крымский**Вильер, протоколист **А. М. Борелин**

Френель, телеграфный чиновник

С. Д. ГольдштабЭкмюль, лейтенант **Ф. А. Новиков**

Кино-роман

Комед. в 4-х д. Г. Кайзера

Действующие лица:

Карин Братт . . . **Л. С. Самборская**Эрик Братт . . . **Н. А. Шевелев**

Кнут Братт, дядя

Карин **А. С. Крымский**

Граф Стьерне Г. В. Гетманов

Эрик **А. М. Борелин**

Барон Баррен-

крона **Л. Я. Полевой**Алиса, его дочь . **М. А. Балашова**

Владетельная гра-

финя Стьерне **В. В. Красова**Мисс Грове . . . **Е. М. Метельская****М. М. Муссури**Лакей у Стьерне **В. П. Лермин**Апелом (нищая) **А. Н. Берковская,****М. М. Валент**Йогансен . . . **Н. М. Юренев**Постановка **Н. Л. Хорвата**Художник **Н. К. Пеленкин**

Зав. муз. частью проф.

Я. Я. Палферов

Монтир. режиссер

М. В. Владимиров

П'єсу иллюстрирует трио:

А. Г. Столь (рояль), **Койман** (скрип-ка), **А. А. Тах** (виолончель)

Ведет спектакль пом. режиссера

Д. Б. Дейсмор

Любовь под вя-

зами

П'єса в 3 действ. Е. О'Нейл

Исполнители:

Кабот **Хорват Н. А.**Симеон . . . **Крымский А. С.**Питер . **Лермин В. П. и Зинин З. А.**Ибен . . . **Блюменталь Тамарин**

(Засл. арт. респ.)

Эбби **Самборская А. С.**Музыкант . . . **Новиков Ф. Н.**Старый фермер . . **Вадура В. Т.**Фермер . . . **Гольштейн С. А.**Девушка . . . **Ленская В. А.**Шериф . . . **Юренев Н. М.**Постановка **П. А. Алексеева**Художник **Пеленкин Н. К.**Танцы в постановке **Моисеева.**Монтир. режиссер **Владимиров М. В.**

Ведет спектакль пом. режиссера

Дейсмор Д. А.Фью } **В. Т. Вадура**Фин } бои . . . **Д. К. Славин**Кончай, горничная **Е. Н. Ленская**1 палач **Виноградский**2 палач **Новиков 2-ой**Пленный пират . . . **Мевьеры**

Действие происходит в Сонтая

Время незадолго до Великой войны

Режиссер спектакля

Г. В. ГетмановХудожник **П. К. Пеленкин**

Монтир. режиссер

М. В. ВладимировЗав. муз. частью **Я. Я. Полферов**Пом. режис. **Д. А. Дейсмор**

Театр

Веселий Пролетар

Шпана

Ексцентро-комедія на 3 дії

В. Ярошенка.

Дієві особи:

Стрижак Зам. Зав. куспрому — **Волошин, Швагрюн**
Олька — машиністка Куспрому — **Лихо, Грай.**
Бухгалтер Куспрому — **Францман, Грипак**
Довгаль кур'єр — **Дрозд**
Шершепка — **Маківський**

Службовці Куспрому { **Риманів**
Щербина
Горін
Бережна

Хазяїн пивної — **Щербина**
Офіціанти — **Горнятко, Брунько**
Одвідувачі пивної — **Мітіна, Степанова, Селюк, Швагрюн, Базілевич, Романенко**

Повії — **Щелкунова, Травинська**
Безпритульні — **Бережна, Малеча**
Секретар Нарсуду — **Хотишевський**
Робітники — **Риманів**

Музиканти в пивній — **Малігрант, Колесниченко, Горін**

Селянин — **Селюк**

Skating-ring

Конферанс — **Грипак, Лойко**

Балагури — **Романенко, Мітіна, Маківський, Степанова, Горнятко**

Постановка режисера **Я. Бортника**

Оформлення сцени та строї худ.

М. Сімашкевич

Хореографія — **Е. Купферова**. Музика — **Заграничний**

Художник — **Грипак**

„Колотнеча“

Комедія-Сатира на 4 дії Нікуліна та Ардова

Переклад **Захаренка**

Грають:

Мякий Зав. Де жримусу — **Волошин, Швагрюн**

Чудаків — Зам. Зав. Держпримусу — **Маківський, Колесниченко**

Наривайтіс — Зав. Відділом постачання Держпримусу — **Францман**

Поліна Олександрівна його дружина — **Романенко, Грай**

Ляп Зав. Відділом Складів Держпримусу — **Грипак, Селюк**

Одарка Павлівна його дружина — **Лихо**

Клавочка її сестра — **Базілевич**

Кулішов комендант Держпримусу — **Хотишевський, Дрозд**

Квасюк — машиністка Держпримусу — **Степанова, Малеча, Травинська**

Кругленький бухгалтер Держпримусу — **Щербина**

Іван Ярмолясович — касир Держпримусу — **Риманів, Волошин**

Кобельман — репортер газети „Ве-

Руський театр ХОРПС

Приговор

Драма в 12 картинах

С. Левитиной

Діюючі особи:

Комиссар Мартынов **А. Д. Шатов**
Озоля, агент ЧК **Л. П. Полинова**
и **Е. Е. Шатова**

Парфенов, политком **М. В. Валентинов**

Козухин, председатель комитета спасения России **А. О. Бравич**

Козухина, его жена **А. Н. Галицкая**

Елена Козулина { **О. Д. Озорнова**

Николай Козухин { **С. П. Пронский**

Генерал Сухов **А. К. Котляров**

Сухова, тетка генерала **Р. Г. Сенина**

Полковник Бельц, нач. штаба **О. Т. Привалов**

Поручик Зарецкий **В. В. Кропотов**

Нина Зарецкая **Р. А. Никитина**

Лазаревский **А. Ф. Станкевич**

Поручик Хоросhev **И. А. Аратов**

Ингуш **А. П. Блекер**

Агент Ч. К. **С. Ф. Стрепетов**

1 } красноарм. **Н. Я. Рожанский**

2 } **Ч. К. К. Л. Афросимов**

Бондарчук } красноарм. **Г. А. Глушенко**

Кулик } **М. В. Субботин**

Маня } **Д. Ф. Ивина**

Митя, гармонист **М. П. Ижевской**

Девушка **Е. Е. Шатова**

Р. А. Никитина

Вестовой **М. М. Штейнберг**

Казак **Н. Н. Пронин**

1 } **А. Ф. Стрепетов**

2 } **И. А. Аратов**

3 } **Н. Я. Рожанский**

4 } **К. Л. Афросимов**

5 } **М. Я. Фегель**

Действие происходит на юге

России в 1920 году

Постановка главрежиссера

Д. А. Крамского

чирний ранок — **Дрозд, Грипак**

Професор Чайкін — мешканець співжитла Держпримусу — **Лойко**

Кур'єрша Дуня — **Степанова**

Бережна

Мешканці співжитла Держпримусу — **Горнятко**

Римані

Зайців — робкор газети Держпримусу „Маяк Рахівника“ — **Горнятко, Малігрант**

Фокін — монтвор Держпримусу — **Малігрант**

Очкаста Член Місцькому Держпримусу — **Горін**

Постановка Режисера **Х. Шмаїна**

Режлаборант **І. Маківський**

Оформлення сцени та строї худ. — **Саннікова**

Музика — **Заграничного**

Художник — **Грипак**

Константин

Терехин

(Ржавчина)

П'єса в 10 карт. В. Киршона и А. Успенского

Терехин **Д. А. Крамский**

Нина Бергманская **Д. Ф. Ивина**

Василий Перцев **В. М. Валентинов**

Федор Федоров **С. П. Пронский**

Лиза Гракова **Л. П. Полинова**

Варя Птичкина **А. В. Владимирова**

Феня Гиндина **Т. И. Ларина**

Маня Люиков **О. Д. Озорнова**

Вознесенский **А. А. Блеккер**

Петр Лялим Безбородов **В. В. Кропотов**

Петросьян **С. В. Нарский**

Кругликов **А. О. Бравич**

Прыш Груздев **Н. Я. Рожанский**

Ленов **И. А. Аратов**

Андрей **А. Д. Шатов**

Бесела **М. Н. Ижевской**

Ольга, жена Терехина **А. Ф. Стрепетов**

Панфилов, неппчн **М. В. Субботин**

Зотов, писател **Е. Е. Шатова**

Сазонов **Г. А. Глушенко**

Андрейч **А. Ф. Станкевич**

Ник. Николаич **А. К. Котляров**

Василий Лукич **А. Ф. Станкевич**

Члены **О. Т. Привалов**

Комендант общежития **К. Л. Афросимов**

Вуза **М. Я. Фейгель**

Официант **А. Н. Андреева**

Постановка **А. Д. Шатов**

Режиссер **А. Д. Шатов**

Чернь

Драма в 7 картинах Шаповаленко

Луи Бертран прокурор коммуны

О. Т. Привалов

Жан Гальен художник командир 55 батальона **А. Д. Шатов**

Мари Горже **О. Д. Озорнова**

Маран зуав **М. П. Ижевской**

Малон **А. Ф. Стрепетов**

Бибью его сын, газетчик **А. В. Владимирова**

Ивонна, натурщица **Т. И. Ларина**

Джон Бинхгейм, американец **Г. А. Глушенко**

Риголлета, хозяйка кафе **А. Н. Галицкая**

Лиза, служанка **Д. Ф. Ивина**

Колен Моро **А. А. Блеккер**

1 студент **И. А. Аратов**

2 студент **И. Я. Рожанский**

Пьер Бенуа, капрал **В. М. Валентинов**

1 федерат **А. О. Бравич**

2 федерат **В. В. Кропотов**

Кертъ, капитан **С. П. Пронский**

Аббат Русселен **М. В. Субботин**

А. О. Бравич

Театр Музкомедії

Кавалер от 10 до 4-х

Муз. Ком. в 3-х действ. Штольца

Действующие лица:

Принц Марко Ковареско. . . Янет
Майор Романули, его
ад'ютант Десямар.
Гофгейм Хенкин.
Лона Дальберти, ак-
триса Наровская
Пасевикер, ювелир . Васильчиков.
Феликс Миртенбах . . . Бравин.
Людвиг Пендель, бух-
галтер Таганский
Сузи Гейслер, продавщица
цветов Таганская Болдырева
Болдуин, метр д'отель . Брянский.
Эдуард, официант . Шадурский
Рупрехт, слуга. Забайкалов
Филипп, камердинер . . . Толин.
Постановка гл. реж. Ф. С. Та-
ганского.

Дирижирует гл. дир. Н. А. Спи-
ридонов.
Балетмейстер А. С. Квятковский
Декарации художника
П. М. Супонина.
Прима-Балерина Н. В. Пельцер
Ведет спектакль А. Г. Маленский

Подвязка Борджиа

Муз. ком. в 3-х дейст.
М. Краусса.

Герцогиня фон Го-
генштейн . . . Каренина
Граф Франц, ее
племянник . . . Хенкин
Роза — Мария, его
жена Светланаова,
Попова

Граф Алодар Веро Райский
Эйтель Янет
Стаси, его племян-
ница Болдырева,
Таганская

Граф Отто Десямар
Мукки фон Кадель-
бург Кушнир
Собри Таубе
Тони Гофер Таганский
Гедройц

Лайот, хозяин по-
стоялого двора Брянский
Пирошка, его дочь Белецкая
Геза, старый слуга Шадурский
Директор отеля . Толин
Постановка гл. реж. Ф. С. Таганского
Дирижирует гл. дириж.
Н. А. Спиридонов
Балетмейстер А. С. Квятковский
Прима-балерина Н. В. Пельцер
Ведет спектакль А. Г. Маленский.

Граф Люксембург

Муз. комедия в 3-х действ.

М. Легара

Действ. лица:

Рене, Фон-Люксембург Райский
Князь Георгшевич . Васильчиков
Графиня Клементина . Каренина
Бриссар, художник
Таганский, Гедройц
Анжела Дидье, певица
Светланова, Попова
Жульета Вермонд
Болдырева, Таганская
Нович, нотариус . . . Брянский
Павлович, советник . Шадурский
Пелегрин, чинсвник . Толин

Анатоль Савил Десямар
Генри Вуланже, художник
Шадурский
Сидония Меджи
Аврелия Шульженко
Франсуа Ромашкевич
Управляющий гостиницей . Таубе
Мальчик при гостинице Забайкалов
Постановка гл. режис.
Ф. С. Таганского
Дирижирует гл. дириж.
Н. А. Спиридонов
Балетмейстер А. С. Квятковский
Ведет спектакль А. Г. Маленский

Жрица огня

Муз. комедия в 3-х действ.

Валентинова

Действ. лица:

Геквар, роджа . . . Янет, Хенкин
Бангур, наследный принц
Таганский, Гедройц
Люсьен, его друг . . . Лентовский
Анжель, сестра Люсьена
Наровская
Гудха, главный брамин Шадурский
Нэра, священная жрица
Светланова, Попова
Малхар, начальник полиции
Васильчиков
Бабу, сторож при храме
Таубе, Толин
Постановка гл. режисера
Ф. С. Таганского
Дирижирует С. Д. Солящанский
Балетмейстер А. С. Квятковский
Прима-балерина Н. В. Пельцер
Ведет спектакль А. Г. Маленский

Графиня де-Гранжери
А. П. Полинова
Горничная графини
Р. А. Никитина
Белэ, финансовый деятель
А. К. Котляров
Дорси, чиновник А. Ф. Станкевич
Сержант Ляпорт . . . И. А. Аратов
1 Е. Е. Шатова
2 женщины А. Ф. Ивина
3 из народа Р. А. Никитина
4 Т. Н. Гейгель
Маркитантка А. Ганская
Коммунары, солдаты сотр. театра.
Постановка главрежисера
А. Д. Крамского
Оформление сцены С. Ф. Илюхина
Музыка Заграничного

Бронепоезд 14—69

Драма в 8 картинах Всеволод
Иванова

Действующие лица:

Вершинин, Никита Егорыч
М. В. Валентинов
Настасьюшка, его жена Е. Е. Шатова
Васька Окорок . . . М. П. Ижевской

Кривошеков . . . М. М. Штейнберг
Кубдя М. Я. Курушин
Синь-Бин-У А. А. Блеккер
Миша, студент . . . И. А. Аратов
1-й } рыбаки . . . А. О. Бравич
2-й } А. Ф. Стрепетов
Баба Д. Ф. Ивина
Американец, Канадский
солдат А. К. Котляров
Пеклеванов . . . О. Т. Привалов
Маня, жена Пеклеванова
О. Д. Озернова
Знобов В. В. Кропотов
Семенов М. П. Ижевской
Аваньев Н. И. Пронин
Перкин С. В. Нарский
Филонов А. К. Котляров
Японец, шпион А. Ф. Станкевич
Капитан Незеласов . А. Д. Шатов
С. П. Пронский

Прапорщик Обаба Г. А. Глущенко
Надежда Львовна, мать
Незеласова . . . А. Н. Галицкая
Семен Семенович, даль-
вый родственник Незе-
ласовых М. В. Субботин

Варя, воспитанница Семен
Семеновича, невеста Не-
зеласова Л. П. Полинова
Никифоров, машинист бро-
непоезда 14—69
К. Л. Афросимов
Беженка в манти . . . Т. И. Ларина
Учитель А. Ф. Станкевич
Начальник станции ж. д.
С. В. Нарский
Мужик с подвязаной
щекой Н. Я. Рожанский
Петров К. Л. Афросимов
Артиллерист . . . И. Я. Рожанский
Девушка Р. А. Никитина
Гимназистка И. Лихтенберг
Толстая дама А. Я. Ганская
Мужичек в сапогах . Н. И. Пронин
Вася И. А. Аратов
Тонкая дама Т. Н. Гейгель
Рабочие депо, мужики, беженцы—
сотрудники театра
Постановка главрежисера
Д. А. Крамского
Оформление сцены
С. Ф. Илюхин
Музыка
Илья Горюштин

СПИСОК № 27

П'єс дозволених до вистави Вищим Репертуарним Комітетом УПО НКО УСРР

Руський репертуар

1. Авдеев В. „Шептуну и знахари“. Инсцагитсуд. Изд. „Прибой“ Л 1926 г. А.
2. Арский Г. „Долой волокиту“ Скетч в 1 д. А.
3. Арский Г. „Ни шага назад“ Миниатюра в 1 д. А.
4. Баранов И. Н. „Вот кто враг народа“. Пьеса в 3 д. А.
5. Болотов Юр. „На встречу вечным льдам“ (Две силы). Пьеса в 4 д. А.
6. Браксон „Профессор Кленов“ Пьеса. Б.
7. Бродячий В. „Авось да вывезет“. Ком. в 4 д. А.
8. Вадимов „Падение“ Пьеса в 3 д. А.
9. Вершинин А. И. „Гужое счастье“ Пьеса в 1 д. Б.
10. Гертель „Живая смена настроений“ Пьеса. Б.
11. Гомункул и Парацельс „На страже закона“ Пьеса Б.
12. Градов „Выбор мисс Китти“. Пьеса Б.
13. Градов „Любовь и брак“. Пьеса в 1 д. А.
14. Лебедев. И. И. „Упрямец“. Пьеса в 2 д. и 3 карт, Изд. „Долой Неграмотность“ М.—Л. 1926 г. Стор 16. 15 коп. А.
15. Львова А. „По приказу его превосходительства“ Пьеса в 4 д. Б.
16. Львова А. „Углекопы“ Инсц. в 5 д. А.
17. Макачев Л. „Еремка—лодырь“ Драма в 3 д. спол. и интермед. А.
18. Масс В. „В буре времен“ Мелодрама в 5. д. А.
19. Михайлов В. „Кусочек любви“ Ком. в 1 д. А.
20. Михайлов В. „Наполеон и маска“ Пьеса в 1 д. Б.
21. Михайлов В. „Факт“ Пьеса в 1 д. Б.
22. Муханов И. Н. (Арктур) „Муть“ Драма в 5 д. с прол. и эпил. А.
23. Насимович „Гул шагов“ 7 сцен. из пьесы „Барометр показывает бурю“ МТИ. А.
24. Нестеров А. и Никитин Г. „Девятый вал“ 3 сцены. А.
25. Папаригопуло Б. И. „Ржаное море“ Пьеса в 9 к. А.
26. Персонов И. „Неладьи“ Драма в 3 д. А.
27. Платонич Н. „В потьмах“ Драма в 4 д. Изд. „Красная Новь“ А.
28. Пролиско И. Я. „Что сильнее“ Пьеса в 2 д. МТИ А.
29. Рамановских и Крученых „Тьма“ Пьеса в 3 д. ГИЗ. А.
30. Сигал Б. „Суд над матерью, виновной в плохом уходе за детьми, повлекшем за собой смерть ребенка“ А.
31. По Синклеру У. „Буржуазная мораль“ (Испорченные) Перед. для сцены романа С. А. Базиной. Рук. А.
32. Славянский А. „Огненные крылья“ Пьеса в 5 д. А.
33. Странский А. Н. „Дьяволица“ Драма в 4 карт. А.
34. Тольский А. Н. „Малынка“ Драма в 8 карт. А.
35. Томский „На толкучке“ Интермед. в 1 д. А.
36. Хальфон А. И. „Фабрикант Пикус“ Драма в 3 д. с прол. А.
37. Шевченко Н. „С кем поведешься от того и наберешься“. Драма в 4 д. А.
38. Якрин В. „Социальное страхование“ Пьеса А.
39. Яльцев П. „Единым фронтом“ Пьеса в 4. карт. А.

Німецький репертуар

1. Kaqiser georg. „Paqiermühle dustspiel in 3 Akten, g. Kirpenhauer. Verlad Potsdam 1928 s 134. А.
2. Muischel B. Der Breutigam aus Piter Lustspiel in 2 Akten Für die hleutsche Der-fbühne von L. popper Hanalshhr S. 42. А.

Вчен. Секретар ВРК М. Плеський